

Astronomske tajne

KATEDRALE NOTRE-DAME U CHARTRESU

1.citat: „...Kada ugledate tornjeve koji se uzdižu na horizontu iznad ravnice Beacuea ...ne možete izbjeći pitanje i zamisliti se, da neke nadnaravne sile kruže oko tih blijedih tornjeva ili dremaju u drevnom vrelu, ili pak, da postoji neko magično pismo koje će otkriti tajne skrivene u kamenom obličju.“

„ Ima nešto nad-kršćansko u Katedrali, koje spaja duhovnu tradiciju zapada sa još starijom, čudesnijom i tajanstvenijom pripovijesti;

Chartres je iskonski zapis, čudesno sačuvan od nekog dalekog svijeta, koji prenosi poruku, jedva narušenu drugim vremenima, ukusima i stilovima....ona je u svoje vrijeme odašiljala poruku neviđene jasnoće i energije;

Chartres nije postao jezgrom teorija o mističkom simbolizmu, tajnim šiframa i nestalim mudrostima samo u moderno doba.Malo je građevina u svijetu koje ostavljaju takav dojam važnosti, svrhe, znakovitosti-koje...kazuju, da je njihovo kamenje postavljeno u skladu sa nekom filozofijom golemih razmjera, koja odgovara neizmjernosti same crkve...”

(Izvor: Philip Ball, Svijet u kamenu)

2.citat: Pisac bestselera 35. izdanja knjige Kamene tajne Katedrale u Chartresu Louis Charpentier navodi „da čovjek propituje Katedralu i sve je misterij izgubljenog znanja, koje se malo pomalo razotkriva.

Je li Katedrala u Chartresu naslijeđe dolmena pod kojima su Druidi novačili upućenike u inicijaciju i kult?

Je li ona prema Redu Hrama izvorna nasljednica piramida i Salomonovog Hrama?

Je li Katedrala obećana „kamena knjiga“, u koju su graditelji upisali tajne podatke harmonije prema Božijem zakonu jedinstva. koje je Mojsije zapisao na kamenim pločama na Sinaju?“

Louis Charpentier postavlja pitanje Katedrali, ona odgovara, „da su mudraci mnogo prije Galileja znali da je Zemlja okrugla, da Zemlja i Kozmos djeluju na ljude, ona predstavlja neuništivu želju ljudi da dosegnu ljudskost. Katedrala je takav pokušaj, u njoj su se našle takve mjere i proporcije...“

3.citat: Pisac članka „Tajne Katedrale u Chartresu Gunjac Branimir navodi, da „Katedrala podsjeća na egipatske svete građevine, izgrađena je proporcionalno i potpuno usklađena sa samim mjestom gradnje na geografskoj karti, ona se u jednom satu zarotira za 1.107 km., dužina glavnog broda iznosi 110,70 m., građena je posebnom mjerom, Laktom Chartresa koji iznosi 0,738m., radi se o 100.000-tom isječku paralele, na kojem se Chartres nalazi.

Mjere, ugrađene u Katedralu su 1/100 baze Keopsove piramide, kut nagiba je 51,25, a mjere izvornog oltara odgovaraju mjerama Kraljeve dvorane Velike piramide...“

I. UVOD

Pisci pitaju, otkud krvoločnim divljacima i barbarima takvo znanje u društvu, u kojem su, čak, i vladari bili nepismeni? Otkud je došlo takvo znanje? Očito je naslijeđeno.

Katedrala je preslikana kao zvijezda Gama u sazviježđu Djevice, Reims kao krunidbeno mjesto francuskih kraljeva, najsajajna je zvijezda pojasa Djevice - Spica, ostale katedrale su raspoređene prema astro-slici konstelacije Djevice.

Postoji sličnost sa Egiptom, čije zvijezde, u kojem su se, prema mitu, rađali i odlazili nakon smrti kraljevi i faraoni, je Orion. Zanimljivo je, da i znanstvenici-astronomi smatraju zvijezde Orion kao mjesto - jaslice, u kojima se rađaju nove zvijezde. Ima puno sličnosti, n.pr.egipatski ljljan je i simbol francuskih kraljeva, lik magarca koji svira liru je motiv iz Egipta, metodologija lunarno-solarnih kalendara, najznanstvenijih u povijesti čovječanstva. Dinastija Capet je tvrdila, da je izvorna nasljednica egipatskih faraona.

Smatra se, da je Egipat naslijedio naprednu znanost od još starije civilizacije.

Vjeruje se, da je ovo znanje u Chartres došlo zaobilaznim putem, da su iz Jeruzalema templari donijeli svete mjere i brojeve, kraljevi i graditelji su posjećivali Egipat, ali, zasigurno nisu premjeravali piramide, moguće je, da ih nisu ni vidjeli...

Iako na Katedrali ima dosta astrologije, nesumnjivo je, da su graditelji raspolagali sa zavidnim astronomskim znanjem, s čime ćemo se upoznati u daljnjem tekstu, objasniti značenje brojeva i mjere univerzuma, svete geometrije, utjecaj antičke znanosti, Platonove svijetlosti i teologije.

1. Gotika

Gotičke katedrale su najljepši spomenici srednjovjekovne umjetnosti, sazdani od kamena i stakla, ispunjeni svijetlošću, streme u visine prema nebu, lukovi se križaju u svodu, nose promjenu zapadnog svijeta prema Bogu i svijetu i mjestu čovjeka u njemu. Europski kršćanski vitezovi u križarskom ratu poharali su i opljačkali njaljepše kršćanske crkve, uključujući i Aja Sofiju, istovremeno drugi križarski pohod u Europi i matičnim državama, osmišljavao je izgradnju i novi stil gradnje katedrala i crkava „ravan Bizantu“, po veličini i ljepoti, nikad viđenih u povijesti (bio je to „pohod izgradnje katedrala“).

Gotika je umjetničko razdoblje koje traje tri stotine godina u kasnom srednjem vijeku tokom 13. i 14.stoljeća. Najviše se odrazila u arhitekturi, skulpturi i slikarstvu. (Naziv gotika od njem riječi Gotik, kasnolat. Gothicus, koji pripada Gotima). Ima raznih tumačenja, neki je povezuju sa grčkom riječi goetic-magija, drugi je povezuju sa vradzbinom, fasciniranošću, umjetnost čarolije, koja ravno pretvara u zakrivljeno, križanje šiljatih lukova u svod, a ar-goat povezuju sa šumom i stablima. Nakon antike pojavila se kao autohtona izvorna europska umjetnost koja će trajati do

renesanse u 15.stoljeću. Javlja se u sjeverozapadnoj Francuskoj u prvoj polovini 12.stoljeća, njeno trajanje je različito u pojedinim zemljama. Poznata je rana, visoka i kasna gotika. Širili su je cisterciti, nositelji bili franjevci i prosjački redovi. U Engleskoj se zadržala do 17.stoljeća, a razvijena u Francuskoj se javlja kao plamena, u Italiji cvjetna koja gubi ravnotežu između konstrukcije i ukrasa, s kojima je pretrpana. Počela je sa gradnjom katedrala i razvila se u svjetovni umjetnički smjer, internacionalnu gotiku.

Na porast stanovništva i razvoj gradovakoji su postigli samostalnost, utjecali su unapređenje poljoprivrede, trgovine i ekonomije, crkvenih posjeda, dvor i samostan se uključuje. Bogati pojedinci naručivali su umjetnička djela, skulpture i iluminarne rukopise majstori i zanatlije su se udruživali u cehove (slobodne zidare). Zapadni portale Katedrale u Chartresu su gradili burgundski majstori.

Prva gotička chkva Saint-Denis je sagrađena u Parizu, zatim Katedrala u Chartresu i Katedrala Notre-Dame u Parizu. Prethodile su romaničke crkve, koje karakteriziraju široke plohe, zbijenost i masivnost zidova i konstrukcije; Katedrala u Amiensu je mogla primiti preko 10 000 vjernika.

Gotičke crkve streme visinama i prozračnim formama, osvijetljenoj unutrašnjosti, tu je rebrasti krovni svod, prelomljeni lukovi, snažni kontrafori, vitraji, građevinom dominira visina. Na vrhu su šiljati tornjići (fijale) s kovrčastim kamenim ukrasom na rubovima (rakovice i pužarice). Na začelju su dva visoka i šiljata zvonika, a iznad sjecišta brodova krovni tornjići. Tu su ukrasne galerije, visoki prozori, vitraji sa bogatstvom obojene svjetlosti...

Veliki je građevinski problem bio postići stabilnost zbog veličine i visine objekta, ali su graditelji i taj problem uspješno riješili, što ne znači, da nije bilo prevrtanja crkava i dijelova katedrala i molitvi biskupa sa prekriženim rukama Bogu pred naletom oluja, zbog kojih se naginjao Chartres, ali, ipak, izdržao.

Gotičke skulpture su ukrašavale zidove katedrala, u Katedrali u Chartresu Portal kraljeva. Dok su ranije bile u funkciji arhitekture, kasnije se sve više osobađaju i dobivaju veći značaj. Motiv su Biblija, godišnja doba, svakodnevni život, misao antike, pojavljaju se portreti i autoportreti, crkvene građevine, majstori, naručitelji i pokrovitelji gradnje, ljudi sa naglašenim emotivnim stanjem.

Gotika se najviše odrazila u sakralnoj arhitekturi - katedralama, skulpturama, kiparstvu i slikarstvu.

Giotto de Boldone, Oplakivanje Krista

Gentile da Fabriano, Poklonstvo mudraca

Slikarstvo se sporo razvijalo, predstavnik je Giotto de Bondone, poznata slika Oplakivanje Krista iz 1307.g. i Poklonstvo kraljeva - autor Gentile de Fabriano. To je umjetnost vitraja koja je potisnula iluminacije, javlja se plošni stil bez trodimenzionalnosti, posvećuje se više pažnje ljudskim likovima, kasnije i „novobizantski stil“ nakon križarskog osvajanja Carigrada. Karakteriziraju je voluminoznost i prostornost slike, prekid sa ptičijom i izokrenutom perspektivom, narativnost, prikaz krajolika i godišnjih doba sa radovima.

Katedrala Notre-Dame u Chartresu spada u najljepša djela crkvene, sakralne arhitekture. Neki pisci smatraju, da se pojavila kada je romanika bila na vrhuncu, ona, ipak, nije njezin nastavak, razvijale su se paralelno. Razvijala se do internacionalne i cvjetne gotike do XV. st., kada je zamjenjuje renesansa. U nekim zemljama n.pr. u Engleskoj je trajala do XVII.st., u Španiji se mješala sa maurskom arhitekturom, u Veneciji kao cvjetna. Ona se nije samo odrazila u arhitekturi, već skulpturi, vitrajima, freskama, štafelaju i iluminiranim rukopisima. Javlja se i gotička slikarska umjetnost.

Najviše gotičkih crkava je sagrađeno u Francuskoj u „pohodu izgradnje katedrala“ izgrađeno je između 1050. i 1350.g. osamdeset katedrala, petsto velikih i nekoliko tisuća malih crkvi. Jedna crkva na svakih 200 stanovnika Engleske i Francuske.

Dok su križari pljačkali zlatnu raskoš Aja Sofije i crkve po Europi, novi pokret graditelja posvetio se gradnji katedrala sa novim stilom u njihovim domovinama.

To su građevine od kamena i stakla, ispunjene svjetlom, koje streme prema nebu, a predstavljaju najbolja djela srednjovjekovne umjetnosti. One su značile i promjenu zapadnjačkog razmišljanja o Bogu, svijetu i čovjeku. Bilo je to zajedništvo razuma i vjere, znanosti i teologije, koje poslije više nikad nije postignuto.

Skupština OUN. na zasjedanju 1979.god. uvrstila je Katedralu u UNESCO-a kao najljepši spomenik srednjeg vijeka i kulturno dobro.

2.Tajna Humka Chartresa

Mjesto izgradnje katedrale određivali su geomantičari stručnjaci za prepoznavanje „mjesta sila“, u Japanu je to praksa i danas. To je mjesto teluričkog zračenja, pogodno za izgradnju sakralnog objekta. Određivao se geografski položaj, čvrstoća tla, podzemni tokovi i vibracije, položaj spram drugih katedrala, reljef. U odabranu točku zabili bi štap u proljeće, pratili sjenu za izlaska Sunca, na toj osnovi izmjerili duljinu pravokutnog stola, apside. Za Chartres ta mjera iznosi 11,25m. (11,25x72x2str.=1620x270. ili duljina 40,5 x širina 20,25. Mjera potječe iz Salomonovog hrama, a iznosi 82,0125; Pravokutni stol je svojom orijentacijom određivao orijentaciju cjelokupnog broda crkve, geografska inklinacija iznosi 47 stupnjeva. (vjerojatno se radi o $18874368/4-655,36 \times 72$). Na pravokutni stol se nadovezuju kvadratni i okrugli stol i svi zajedno tvore brod crkve? Koristi se termin stol, iako se radi o geometrijskim likovima - krugu, kvadratu i pravokutniku. Želja je, da ih se povezuje sa Posljednjom večerom, stolom Josipa iz Arimateje i stolom vitezova okruglog stola.

Povijest priča, da su se na tom Humku sastajali druidi, keltski narod, zovu se po hrastu, poznati po suživotu sa prirodom i šumom. U određene dane godine, za proljetnog ekvinocija, obučeni u bijelo dolazili su na obred, plesali u krugovima, ruku dignutih prema nebu i Suncu, zazivali sjever i jug, na istoku pticu sokola, na zapadu lososa... Hodočasnici su prolazili kroz vrata Guillaume, išli na konak u benediktinski samostan, bili usluženi, pomolili se na misi i krenuli sa štapom u ruci „Našoj Gospi od Ispod Zemlje“, kroz sjevernu podzemnu galeriju spustili se u kriptu, u kojoj se nalazila sveta

statua. Tu bi obavili obrede, ispovjedali se, pričestili, škropili svetom vodom i pili je, vratili se kroz južnu podzemnu galeriju.

-VIRGINI PARITURAE-Djevici koja će roditi (piše na lat. jeziku u njenom podnožju).

Legenda o Crnoj Djevici, priča o staroj skulpturi, izdubljenoj u drvetu kruške, starijoj od Stvoritelja, toliko staroj, da je potamnila... Nisu je oblikovali kršćani, nego druidi, kojima je anđeo poručio, da će jedna Djevica roditi Boga. Kršćani su došli i oduševili se, kriptu nazvali Druidskom spiljom, bunar-Bunar Snažnih, vjerojatno iniciranih.

Hodočašćenje u Chartres je starije od kršćana, možda i druida. Okupljali su se u spilji kod Djevice Majke-ma kako se ranije zvala, možda Izida, Demetra, ili Belisama? Još se i danas poznaju tragovi opasnog puta kroz močvare i šume pune zvijeri, zmija i razbojnika. Neka viša sila ih je vodila, da vide sveto mjesto i Crnu Djevicu, dar Zemlje kao Majke. Očekivalo se liječenje, fizičko. ali prije svega duhovno, bilo je to mjesto, gdje duhovno prožima čovjeka kao najvredniji dar zemlje i Neba. Treba probuditi duhovno u čovjeku, takva mjesta imaju sve religije svijeta. Suvremeni čovjek ne prepoznaje takva mjesta, a preci su ih obilježili dolmenima, menhirima i svetištima.

Takvo mjesto je Chartres, gdje vlada Duh koji zrači-WOUIVRE. Jesu li to podzemne teluričke struje koje vijugaju i prožimaju zemlju poput zmija?

Jesu li posljedica kretanja podzemnih voda ili nastaju na granici dvaju slojeva, stvarajući potencijal zbog razlike u temperaturi ili dolaze iz velike dubine? O njima ovisi da li će zemlja biti plodna ili jalova, to su kozmičke ili magnetske struje, zvali su ih krilate zmije. Tu su zmajevi i kojekakva čudovišta, biljke dobro rasle i životinje napredovale. Preci su ih obilježavali kamenjem plodnosti Zemlje i Neba, menhire su podizali visoko, da sakupe svete zračne struje.

Bilo je to mjesto, gdje Duh prožima, gdje se inkarnira u razdoblju moćnih pulsacija Wouivre i određuje vrijeme hodočašća, gdje su se inicirali druidi, keltska svećenička sekta prevladavajući više stupnjeva po redoslijedu svetih mjesta u svom obredu. poput grčkih filozofa koji su prolazili egipatske hramove. Inicijacija je

povezivanje sa prirodnim silama, koje se osjećaju kao svoje, religiozni povezuju sa Duhom. Pod utjecajem moćne teluričke struje čovjek se inicira, prolazi zadani put, dolazi u stanje milosti, viši stupanj čovječnosti, hodočašće je prilika za novo rođenje. Elita se tu „nanovo rodila“. Hodočasnici su prolazili najstarijim natkrivenim prilazom dolmenu istog usmjerenja kao Katedrala, u kojoj postoji Portal iniciranih.

Kamenje se dovlačilo iz utilitarnih razloga, dolmen kao kulni kamen se postavlja na mjesto gdje Duh zrači, telurička struja ima posebno duhovno djelovanje na čovjeka, u spilju dolazi po plodove Zemlje.

Dolmen iz Antequere 30m.duž., 30 m.šir. i odgovarajuće težine nije prenošen radi ljepote, imao je drugo značenje:

- $30 \times 30 / 4 = 225 \times 72 \times 4 (6480)$;

- $225 \times 225 / 4 = 1265625 \times 72 \times 48$;

- $16200 \times 270 = 4374000$, površina Sunca;

Veliki bog Gala se zvao Belen, jer je Sunce u vrijeme proljetnog ekvinocija bilo u sazviježđu Ovna (na staro francuskom Belier), oko dvije tisuće god. prije Krista. Supruga se zvala Belisama, mnoga mjesta su prozvana po njima, po njoj je prozvana Beocija, Zemlja Svetih. Kao nosačica i djevica porodila mu je sina (Onaj od divovskog kamena. Gar-gan-tua, pripadnik plemena divovskog kamenja). Sa svojim konjem prenosio gigantsko kamenje, među njima jedan sveti kamen. Narod se zvao Čuvari svetog kamena: Carnutes, Karnučani. Danas je to Chartres u Beociji. Is znači svet, sveta rijeka, mjesto, grad, vodi se pridavalo magijsko značenje. kamen u čast Belisame postavljen je na sveto mjesto, Karnučani su njegovi čuvari, iznad njega je podignuta Katedrala. Sveti dolmen je druidska pećina, „oltar posvećen idolima“, u njoj se nalazila Crna Djevica. Tu je keltski pravokutni bunar, otkriven 1904.g., druidi su se krstili vodom u inicijacijskom ritualu. Bunar je imao veliku važnost (Dubok 33m., razina vode 30m. ispod poda kripe). Čak je i Julije Cezar zapisao, da su se „druidi sastajali u karnučanskoj šumi“. Sastajali su se i sudili. Humak u Chartresu su zvali Mjesto jakih Svetih-iniciranih.

Postoji razlika zvjezdanog i Sunčevog dana za četiri min. Zodijak nije precizan, do danas se to promijenilo, kao što ni položaj Sjevernjače za antičke Grčke i danas nije isti, toliko božica čeka rođenje Sunca.

„Ako promatramo položaj Katedrale, primjećujemo, da je podignuta u najvišem dijelu grada, na zaravni Humka, na kojemu je nekoć, prema starim analima, bila sveta šuma u kojoj su se druidi okupljali da bi obavljali svoje svete žrtve i dužnosti“(Suchetm povjesničar katedrale u Chartresu)

„Tamo se nalazilo glavno svetište druida i sjedište njihovog nezavisnog suda .Tu je bilo galsko središte i sjedište velikog Nemeta.Jednom riječju, to je bilo središte druidizma“(Povjesničar Bulteau)

U okolici Chartresa u prošlosti je bilo mnogo megalita, menhira, dolmena.Spominje se jedan dimenzija:10,40m.dužine i 6,45m.širine:

-83,25/8=10,40625x6,480=67,4325 (vjerojatno:6,75/4=16,875, Horusovo oko, solarni aspekt).Mnogi su nestali ili su pokriveni zemljom, ostala su znakovita imena.

Hodočastili su, da se ozračje duhom, Naša Gospa Djevica sa nogom na vratu zmije, na glavi Wouivre, izvor je dolje, ispod, stoga je na to mjesto postavljen dolmen.

Chartres je postao mjesto inkarnacije.Sa ostalim katedralama trasira zvijezde Djevice prema njihovom rasporedu na nebu:

(Zvijezda Spica-Klas, Alfa, Reims,Gaama,Chartres,Zeta,Amiens;Epsilon:Bayeux, u manjim zvijezdama se mogu prepoznati crkve, kasnije sagrađene.Važne su Alfa-Reims, to je krunidbena Katedrala francuskih kraljeva, Gama-Katedrala Chartres, po mnogo čemu posebna.Neki su sljedili zvijezde Velikog Medvjeda, Zodijak i druge, ne zna se, je li to bio izraz ljudske mašte ili nekog kozmičkog instinkta, pita autor knjige.Na Humku u Chartresu je posebno sveta struja, koja u čovjeku budi duhovni život, taj Humak se ne smije ničim zagaditi, pa su se i pokojnici, kraljevi, kardinali i biskupi, sahranjivali u obližnjim kapelama, crkvicama izvan posvećenog prostora, nema iskopavanja između stupova kora i križišta, Humak mora ostati djevičanski čist.

Katedralu čine kriptu, glavni brod i svod, podjela na Podzemlje, Zemlju i Nebo. Križište vertikalne i horizontalne osi je centralno mjesto uzašaća, ono je na mjestu kvadratnog stola.

3. Povijesni prikaz

Druidi (ime po drvu hrast), antički Kelti su nastanjali područje sjeverno iznad Alpa i britansko otočje, malo je zapisa o njima, sačuvana je samo usmena predaja, legende o njihovoj učenosti u irskom plesu, pisali su velški pisci, spominju ih grčki i rimski pisci. Uglavnom su se bavili stočarstvom, bili ratari, vojnici i svećenici, filozofi, suci, liječnici. Štovali su mnogo bogova i prirodu, nisu znali za hramove i lica bogova, utjecali su na religiju. Druidi (po drvu hrast), narod šume, brda i pećina. Svećenici su odlučivali o životu i smrti. Sastajali su se u hrastovoj šumi na mjestu Chartres, pjevali, sudovali, prinosili žrtve, to je bilo za njih sveto mjesto, na koje su hodočastili. Katedrala kao remek-djelo gotičke arhitekture je izgrađena na tom mjestu. Kao monumentalni sakralni objekat krije brojne tajne unutar svojih zidova, mjesto je povezano sa drevnim kultom svete ženstvenosti i hrišćanstva. Kršćani su „otimali“ bivšim religijama sveta mjesta, pa i hramove, to je bilo i sa Katedralom Notre-Dame, o čemu svjedoči orijentacija prema sjeveroistoku, potpuno atipične za rimske građevine, to važi i za podzemne prostorije i bunar. Oko 5. st. su prihvatili u Engleskoj dobrovoljno kršćanstvo.

Prvi kršćanski hram izgrađen je na tom mjestu u 4. vijeku nove ere za vrijeme vladavine Konstantina. Najveće blago crkve se smatra komad tkanine Sancta Camisa, sveta košulja, za koju se vjeruje, da je dio haljine, koju je Djevica Marija imala na sebi, dok je rodila Isusa.

Mjesto je imalo važnu ulogu u pretkršćanskom periodu, tajne potječu iz vremena, kad su druidi, keltski sveštenici Britanije i Galiје na ovom mjestu izvodili religiozne obrede prije pojave hrišćanstva, ovo mjesto je bilo centar u kojeg su dolazili hodočasnici da se poklone Crnoj Djevici. Druidi su štovali kult Majke Boginje, vjeruje se, da su hrišćani našli neku od statua i nadogradili drevnu druidsku legendu o Djevici, koja će roditi dijete, Boga za dobrobit svijeta. Kršćani su poistovjetili Majku Boginju sa Djevicom Marijom kojoj je posvećena Katedrala u Chartresu.

4. Druidski kalendar

Druidi su imali „Kalendar drveća“, po kojem se godina sastojala od 14 djelova, 13 mjeseci od 28 dana i jedan dan „djelić vječnosti, smješten između kraja i početka svega što nas okružuje“. Nazivi mjeseci: breza, oskoruša, jasen, joha, bijela vrba, glog, hrast, imela, lijeska, borovnica, bršljan, tisa, bazga, topola, 23.12. se zatvara ciklus trinaest razdoblja, koji predstavljaju druidsku godinu.

5. Druidski konopac

6.) „Druidski“ konopac sa dvanaest uzlova i trinaest jednakih segmenata.

Kako su drevni graditelji bez neke sofisticirane tehnike i jednadžbi sa ovim konopcem mogli precizno računati, mjeriti kutove i dužine i konstruisati razne oblike na tlu? Majstor je prošao inicijaciju prije realizacije plana u određenom vremenu i prethodnoj posveti. Služio se mjernim instrumentima i konopcem koji su služili ao ravnalo, kutomjer i kompas, ali u velikim dimenzijama. On je u službi duhovnih vrijednosti i njima posvećuje djelo. Specijalne, ali precizne instrumente su upotrebljavali pri egipatski graditelji.

Pogodan je za konstrukciju sedmokrake zvijezde i raznih drugih oblika, na tlu. Zvijezda simbolizira čovjeka. To je trokut sa 5,4,3-pravi kut sa dvanaest segmenata tvori Pitagorin trokut. Sa 5,4,4-jednakokrani trokut sa dva kuta od 51,19 (?) stepeni.

Trokut u bazi ima 5, a na stranicama 4x2 segmenta.

Što mogu računati ovi segmenti i uzlovi?

$-12 \times 72 = 864$, dužina baze Kafrine piramide $\times 1/3$ udaljenosti do naše zvijezde $50,625 = 4374000$, P. Sunca;;

$-13 \times 72 = 936 \times 4$ (preciznije: $3746,25/4 = 936,5625$);

$-5 \times 72 = 360$;

$-4 \times 72 = 288 \times 2 \times 72 = 4147,2/1,6$, prec. ekvin.;

(pr. baze Velike piramide: a) $921,6/5 = 184,32 \times 13 (239616 \times 4)$;

b) $184,32 \times 12 = 221184/2 (11059,2$, dva lunarna ciklusa);

Jednakokrani trokut se dobiva središnjim presjekom piramide!

Zanimljiva je konstrukcija sedmokrake zvijezde, znanstvenici pitaju:

„Zar taj čovjek ne zna, da je podjela kružnice na sedam jednakih dijelova, kao i kvadratura kruga, geometrijski nemoguća?“ Smatra se, da je majstor u gradnji ujednačavao orijentacione ritmičke proporcije s uvjerenjem, da se može oblikovati jednakokračni trokut sa str. 5,4,4 i dva kuta od 51,19 stepeni, pa 1/7 od 360 iznosi približno 51,25.

Odgovor i tumačenje:

Ne radi se o kutu 51,19, već vjerojatno $51,2 \times 144 = 737,28$, možda je u pitanju Lakat Chartresa ($738.1125/2/72$)?

Sedmerokraka zvijezda: sedam jednakih dijelova = $360/51,2 = 7,03125$ - Horusovo oko;

$-7,03125 \times 72 \times 3 = 151,875$ - udaljenost do Sunca);

Ovo su kozmički, a ne obični brojevi, ($720\,000 - 703\,125 = 168,75$), tu su Sfinga i Horus, Venera, Zemlja i Sunce, zrake i stepeni precesije, a moguće su i brojne druge matematičke operacije; Ono, što se ne može postići običnim brojevima, može kozmičkim.

-Horusovo oko: $168,75 \times 584/365 = 270$ - dvije S.zrake $\times$ 16200 dvije dužine na bazi sjena (4374,000 - P. Sunca!).

Velika piramida, Jeruzalemski hram, Katedrala i brojni spomenici i hramovi po svijetu su u gradnji primjenili povijesni ključ iste znanosti. Danas je to nepoznata izgubljena metodologija i znanost, koju bi trebalo zapisati i spasiti od zaborava poput unikatnih knjiga u Vatikanskoj knjižnici, nažalost, znanost nema specijalista za čitanje ovakvih drevnih zapisa.

Stara crkva je izgorila u požaru 11. lipnja 1194. g., koji je uništio krov i drveni kostur građevine, zidovi su se urušili, dva su zvonika iz XII. st. izdržala požar, kao i kripe iz IX. i XI. stoljeća. Nisu oštećeni središnji vitraji na zapadu crkve, kao ni vitraj Notre-Dame-de-la-Belle-Verriere. Donji dijelovi začelja nisu bili upotrebljivi, osim kao temeljni zidovi kora. Odmah se pristupilo gradnji nove katedrale, koja je sagrađena u vremenu od 1194.-1220. g., dakle za 26 godina! Smatra se da je geometrija katedrale već postojala od ranije, od gradnje zvonika, jer se njihov smještaj podudara sa razvojem triju tradicijskih stolova i kontrafora, važnog za svod. Visina južnog zvonika se podudara sa središnjim brodom. Izgleda, da je nacrt plana spomenika postojao prije 1134. g. i posveta

prije požara. Dva zvonika, podignuta izvan građevine, uklapaju se sa zvijezdom, slično je i sa nezamjenjivom ružom na zapadu.

Još jedan požar 1836. je uništio emporu i krovništvo, kada su Grede „U šumi“ zamijenjene metalnim gredama, što se smatra udarcem u magnetsku vrijednost spomenika. Premještan je često oltar, što remeti prvobitni plan i koncepciju. Središte glavnog oltara se trebalo nalaziti u sredini drugog traveja između vitraja i kapele, on je uokviren deambulatorijem i okruglim stupovima, oko tog centra konstruirana je katedrala. Požari, pomjeranje oltara i traveja i pomodarstvo su nanijeli štetu izvornoj koncepciji.

6. Mjere i dimenzije:

Nakon požara 1194.g. počinje obnova na temeljima ranije crkve 1134.g. (Znakovita je god. početka gradnje, ako znamo, ovaj broj formiraju sjene Sunca 162×2 na dužini $3240 \times 1,35 = 4374,00 - 3240 = 1134$.g. (manja jedinica je: sfinga $147,456/6,4 - 230,4 \times 1,35 - 230,4 = 81 \times 4$ od sjene Sunca).

a) visina glavnog broda: 37m. , vjerojatno $37,4625 \times 584/365 = 59,94\text{m.}$ -g. (Stari kalendari računaju: $83,25/16 \times 72 \times 1,6$);

Visina dva broda: 106 m. i $115,2\text{m.}$?

-Sfinga: $14,456 \times 2 \times 360 = 104,0625 \times 72$;

- $147,456 \times 2/1,6 = 184,32$, stadij;

b) $115, 2 \times 72/2/1,6$ -dvije. prec.ekvin.;

- $12288/115,2 = 106,66666 \times 72 = 768 \times 72$ (5529,6, polovica lunarnog ciklusa).

c) Dužina glavnog broda: $110, 592 \times 2\text{str.} = 221,184$ ($3,072 \times 72$), dužina iznosi lunarni ciklus//00!;

Obe visine zajedno računaju dva lunarna ciklusa u bazi: $221,184\text{m.}$ - g.;

d) visina južnog zvonika na zapadnoj strani: $104,40\text{m.}$ (vjerojatno: $83,25/8 = 10,40625$);
- $104,0625 \times 584/365 = 166,5 \times 72$;

Primijećuje se sličnost sa Vel.piramidom u Egiptu, radi se o zvjezdanim kalendarima i opservatoriju, računali su po istoj metodologiji, građevina je otkucavala vrijeme prema

kretanju sjena Sunca, Mjeseca i zvijezdama. Graditelji Katedrale su izučili antičku znanost, Platona i Aristotela i druge pisce, imali su i posebnu školu, egipatsku znanost su im iz Jeruzalema donijeli vitezovi-templari.

Luis Scarpentier konstatira, da postoje tri stola i tri plana, tri ruže, tri kapele, tri mjere, tri vidljive zvijezde Djevice... dvije je identificirao, a treću samo pretpostavio, da postoji, možda i nije izražena u brojkama?

a) Prvi plan se odnosi na geografsko mjesto i njegovu površinu, za taj plan važi mjera „modul“ 0,82m. možda 82,03125 ili samo 0,820125 ?

Što predstavlja Modul 0,82?

- $0,820125 \times 360 = 295,31232 \times 12$ (354,37478, lunarnu godinu),

- $360 \times 12 = 4320$;

- $230,4 \times 82,0125 = 18895,680 / 72$ (262,144.površina stola);

Modul je 360-i dio lunarne godine, jedan mjesec x 12- godina!

Možda je i usmjerenje, odstupanje svetišta prema sjeveroistoku povezano sa Lunom i zvijezdom Djevica, a Crna Madona sa noćnom tamom? Egipatska Izida je čekala Horusa, Božica neba Sunce, tu simboliku je preuzelo kršćanstvo. Možda su keltski svećenici-druidi primjenili nešto drugačiju metodologiju računanja vremena i kalendara? Dužine stranica su tome prilagođene. Ako je odgonetnemo, biće to još jedan korak dalje u prošlost, vrijeme, koje je prethodilo egipatskoj i drugim civilizacijama po svijetu.

Pričali su „Jedna Djevica će uskoro roditi Boga!“ Sunce bi čekali na istoku.

Zvijezda Spica, najsjajnija zvijezda Djevice u vrijeme žetve, ljetnog doba, je li tada bila „nosač Sunca“ u vrijeme gradnje, Mjesec je u to vrijeme u punom sjaju.

-Broj $82,0125 / 72 = 1,1390625$, solarni ciklus;

- $82,0125 \times 4 = 328,05 / 72 = 455,625$, četiri solarna ciklusa;

Sve je dio kalendara-širine, dužine, visine, veličina i volumen unutrašnjeg prostora, čak i težine zvona koji su pretopljeni, Katedrala je i muzički instrument sa skalom, za drevne znanstvenike muzika je bila znanost, a ne ugođaj.

b) Mjera drugog plana se odnosi na glavni brod, on je u tri dimenzije, ima veze sa položajem Chartresa na Zem.kugli, s njime se ostvaruje harmonija između geografskog položaja, muzičkih tonova i boje svjetlosti...

7.) Lakat Chartresa

Svako gradilište katedrala i crkava u Francuskoj imalo je svoju mjeru. Sve se baziraju na drevnoj metodologiji, slične su. Poznat nam je egipatski lakat kao i brojne mjere po povijesnim lokalitetima u svijetu raznih naziva. Ovaj lakat je, vjerojatno, nešto drugačiji. Slični sfingi (73,728), nisu ni sve sfinge istih dimenzija, to možemo vidjeti na sfingama na Peristilu Dioklecijanove palače u Splitu. Ovaj lakat mora proizlaziti i biti povezan sa Modulom 0.82- mjerom gradilišta.

Što predstavlja Modul 0,82 ?

Njegovo porijeklo je solarni ciklus: $0,820125/72=0,011390,625$, jedan solarni ciklus x stepen precesije (sjetimo se, da P.Sunca/udaljenost do Mjeseca, $4374000/384=11390.625$, može i $11340+50,625=1/3$ udaljenosti do Sunca); Udaljenost Mjeseca od Zemlje nije uvijek ista, ali su oni znali mjeriti sjenama i na razne druge načine.

$$-0,8201 \times 90 = 738,1125;$$

Lakat je 360-i dio Modula/4, obuhvaća površinu 20x40 lakata:

$$-738,1125 \times 80 (20 \times 40) = 590490/4 (147,622,5);$$

$$-0,820125 \times 72 = 590,490;$$

$$-590490/80 = 738,1125, \text{ Lakat Chartresa!}$$

$$-738,1125/72 = 10,251562;$$

$$-738,1125 - 737,28 = 8325 (x584/365 = 59,94);$$

Venerina visina od 37,4625 korespondira sa dužinom u Zem.g. od 59,94m.- standardna šema kalendara, ovdje je u visini višeg tornja.

$$\text{Jednadžba: Modul } \times \text{ stepen precesije}/80 = \text{Lakat Chartresa, } 738,1125!$$

Maye su, vjerojatno, jedan od svojih ciklusa kalendara računale sa: $820125/16 = 5125,7812$! Ne odnosi se na datiranje starosti civilizacije.

$$\text{Dužina glavnog broda iznosi: } 110,592 \times 2 \text{ str.} = 221,184/738 \times 2;$$

$$-1873,125 \text{ Ven.}/2997 \text{ Zem.g.} (x4 \times 72 = 539,460 = \text{P.stola});$$

Koji je uzrok usmjerenja svetišta prema sjeveroistoku? To je dio povijesne koncepcije i metodologije sa nešto drugačijom kombinacijom i omjerom stranica lunarno-solarnog kalendara. Svetište, na čijim temeljima je sagrađena Katedrala je okrenuto prema sjeveroistoku gotovo za 47 stepeni. Što to znači? Kršćanske crkve nemaju takvo usmjerenje, ova je građena na temeljima keltskog hrama, koji je dio poganske religije sa drugačijom orijentacijom.

Analiza podataka:

a) $90,0 - 43,2 = 46,8$ ($187,3125/4 = 46,828125$);

$-46,8 \cdot 28125 \times 1,6 \times 72 = 749,25 \times 72 = 539,46$, P.stola;

$-46,8 + 90 = 136,6875$ (P.Sunca $4374000/32 = 136,6875$);

$-136,68749/365 = 374,625 \times 2 \times 72 = 539,46$, P.stola;

-Pr.Savijena piramida: $16 \cdot 184 \times 72/3 = 539,4666$, p.tri stola daje kvadrat piramide;

$-25920/2 \times 1,6 = 207360 \times 2109375 (4374000)$;

Horus x prec.ekvin.: $168,75 \times 25920 = 4374000$;

Duža str. mjeri P.Sunca, Horusovo oko, prec.ekvin., vis. i duž. objekta u Ven. i Zem.g.

(Metodološki :Jednoj stranici se oduzima, a drugoj dodaje razlika do 90!).

b) $43,2 \times 72 = 311,04/1,35 = 81$;

$-43,2/16 = 27 (432 \times 365/584 = 270)$;

$-270 \times 81 = 21870, (1/2 \text{ P.Sunca})$;

$-43,2 \times 365/584 \times 384 = 25920$, prec.ekvin.;

$-43,2 \times 72 \times 4/1,35 = 921,6$;

Na kraćoj str. mjeri se prec. ekvin., Horus i sjene Sunca, udaljenost do Mjeseca i još dosta kozmičkih podataka;

c) $43,2 \times 46,875 = 202,5 \times 3 = 607,5$ ($\times 72 = 4374000$, P.Sunca);

Obe dužine zajedno mjere udaljenost i površinu Sunca!

Zašto analizirati nacrt i arhitekturu građevine - ona sadrži povijesni zapis kalendara i znanost tog vremena, možemo čitati, što su graditelji želili zapisati i ostaviti budućim naraštajima.

Nisu drevni znanstvenici čekali izlazak Sunca, oni su znali izračunati kozmičke-lunarne i solarne pojave, važne za mjerenje protoka vremena i kalendara. Nisu samo motrili i bilježili kroz tisuće godina, već su na osnovi dugog promatranja i bilježenja kretanja planeta, Mjeseca i Sunca, znali proračunati i predvidjeti precizno vrijeme izlaska i zalaska, pomrčine i sl..(pr.je, Babilonska astronomija i njene tablice, koje su bile temelj modernoj astronomiji). Poznavali su astrolab. Drevni spomenik su usmjerili prema sjeveroistoku, kut upada Sunčevih zraka i sjena je bio poput kazaljke na švicarskom satu, takvo usmjerenje je omogućavalo istovremeno praćenje više kalendarskih podataka, precizno uz korekcije sa sjenama i zrakama, jer orbite planeta, Mjeseca i Sunca osciliraju zbog nepredviđenih okolnosti između galaksija. Kršćani su čekali Sunce, okrenuti prema istoku kada se rađa i prospe prve svete zrake po njima.

c) Postoji li treća mjera, kako je izražena? Ako se radi o četiri dimenzije, je li to materija-Katedrala u kretanju, koja obuhvaća vrijeme i prostor? Možda je majstor ostavio „ključeve“, koji nam „bodu oči“, a mi ih ne prepoznamo? On je Katedralu gledao kao živo biće u pokretu. U njoj je ugrađena brzina kretanja u svemiru, položaj na geografskoj karti Zemlje-prostor, vrijeme pređenog puta i brzina, građevinski, muzički instrument i duhovni aspekt, sve u proporcionalnom skladu, geometrija, filozofija i religija, vjera i razum, Platonovo svjetlo, svemir, znanost i teologija.

Katedrala je sinhronizirana sa protokom vremena, ona je dio pređenog puta njezinog položaja u jednom satu dužina „praznog“ hoda glavnog broda Katedrale uslijed rotacije Zemlje oko svoje osi(110,07). Mjera je, vjerojatno, usklađena sa laktom Chartresa (738,1125x15). To je materija u kretanju, ima svoju brzinu, prostor i vrijeme, odnos Zemlje i kozmosa u pokretu, „jednadzbu univerzuma“.

Mjera je u tri dimenzije.

Vibrirajući svod se smješta u vrijeme, dinamički efekt se osjeća u križanju lukova, kamene opruge neutraliziraju jedna drugoj pomicanje. Prisutno je vibriranje teluričke struje, koju mi ne primjećujemo. Harmonija je zakon, koji pruža odgovor na tu jednadzbu? Misterij kretanja od labirinta, preko kvadratnog stola i očišćenja od grijeha,

do pravokutnog stola, gdje se obavljao kršćanski ritual uz glazbu. Sve je to jedinstveni plan. Kada čovjek napusti materiju, susreće se s Bogom „licem u lice“, vidi univerzum u cjelini, vjerovali su.

Zanimljive su dvije kule stare crkve, koja je izgorila, apsida je pod 90 stupnjeva, udaljenost do vrata 147,6 m., širina transepta 73,8, tvore pravokutnik. Geometrijska sredina je 104,4 m., koliko iznosi visina južnog zvonika na zapadnoj strani.

Moguće se odnosi na: $83,25/8=10,40625 \times 72/2 \times 1,6=59,94?$.

Autor se pita „, kada bi pronašli četiri kule, kvadratnu osnovu bivše vojne utvrde, bio bi to templarski potpis. Tamo, gdje prostorni ritmovi prelaze u vremenske, treba tražiti treću mjeru, tajnu, „staru mjeru“ piramida i Salomonovog hrama“.

Kvadratna osnova je u cijelom kompleksu, stolovima i Katedrali!

Antički pisci prije templara opisivali su kvadratne osnove spomenika i gradova, Rimski arhitekta i vojni inženjer Vitruvije je čak i čovjeka smjestio u kvadrat. Geometrijska tijela: kružnica, kvadrat i pravokutnik su pogodna za kozmička računanja, a bilo je i složenijih.

Postoje li podudarnosti između Keopsa i Chartresa, spomenika međusobno toliko različitih i dvije civilizacije, toliko udaljene u vremenu i prostoru? Postoje, sežu i dalje od piramida. Ti spomenici nisu kopije jedan drugoga, oni su primjenili isti ključ, pa nalazimo identične proporcije kod raznih vrsta spomenika, to nije slučajna koincidencija, već kozmička znanost, primjenjena na piramidama i katedralama. Čini se, da bi templarima bilo jednostavnije, da su išli u Egipat, pa snimili mjere Velike piramide, koja je očuvana, pa je svetu geometriju lakše prepoznati, jer i ona sadrži staru mjeru i kvadratnu osnovu, nego prekopavati Salomonov hram, štale za konje i deve. Je li tamo bio pohranjen Kovčeg saveza sa deset ploča, pouzdano se ne zna?

II. Antička znanost

Suvremena znanost, iako opskrbljena teleskopima i mikroskopima, vidi univerzum izvana, tradicijska znanost je bila cjelovita, promatrala je stvari i pojave iznutra. Stvorila je „moć“, bila tajna, skrivena i okultna, da se ne zloupotrebi. Skrivena je u rebusima, svetim zapisima, legendama i mitovima, prepoznavamo je na dolmenima, piramidama, hramovima, katedralama... Znanstvenici ne razumiju te drevne zapise. Znanost polazi od

hipoteze i dokaza, na osnovi kojih donosi zaključke. Potrebno je poznavanje drevne metodologije, bez koje nema odgovora i rješenja, sjetimo se pr. sa „iskrenom komorom“, kada su znanstvenici kozmičkim zrakama tražili prazne prostore u Velikoj piramidi, bez rezultata. Možda će radiografija otkriti potencijalne prazne prostore?

Navodi se, da su istovjetne proporcije faraonove komore: visine svodnoga luka i kora Katedrale u Chartresu (Omjer i proporcije: šir.-1; duž.-2; vis.-3) svodu je zvijezda-simbol čovjeka, zvonici se uklapaju, iako su sagrađeni ranije, prije požara.

Stolovi imaju istu površinu, (262,144/360; 262,144/4; 262,144/6), oni su baza katedrale u obliku križa. „Ključ“, to je dio zapisa „jednadžbe univerzuma“, zvjezdanog opservatorija, mogu se odnositi na Zem., Ven.g., step. precesije ekvinocija, Lakat Chartresa, sfingu, stadij i dr.

Moguće su dvije varijante:

a) $32,805//72=0,455625(11390,625 \times 4 \text{ solarna ciklusa})?$

b) $655,36/2=32,76 \times 72(2359296)$; Broj : $18874368/128=147,456$ -lunarna sfinga, a potječe od kvadrata stadija ($184, 32/72=256 \times 256 = 655,36$, to je kler iz Platonove Atlantide. Prisutan je u podacima labirinta, kvadratna osnova piramida i katedrala.

$-655,36/4=16 \times 184 \times 72 (4718592 \times 4=18874368)$;

Zabilježene su lunarna i solarna godina.

-Sfinga: $147, 456 \times 128$, lunarni i solarni aspekt. Pravokutnik ima navedene dimenzije.

Vjerojatno visina svodnoga luka iznosi: $73,728/2=36,864/2=18,432!$

$-16,384 \times 72$;

$-32,768 \times 72= 2359,296 \times 8/72 (262,144, \text{površina stola})$;

Visina: $18,432 \times 2 \times 584/365=58,98,824$;

Preciznije: $3746,25 \times 2 \times 72 \times 3 \text{ stola} = 16 \times 184 \times 72/3!$

Zbir podataka šir., duž. i vis. iznosi: $316,40625 \times 72=22781,250$, dva solarna ciklusa;

Ovu šemu prepoznajemo na Savijenoj piramidi, Majmunu iz Nazce, Velikoj piramidi, labirintu i na mnogo drugih mjesta, djeluje kao kvadrat stadija, univerzalna mjera, možda je ona povijesni „ključ“, za kojim tragamo?

Kule datiraju prije gradnje Katedrale, pa je ova mjera, kao i one u kripti, već bila ugrađena, keltski svećenici- druidi su je poznavali, nisu je samo donijeli templari-vitezovi ispod Salomonovog hrama. Graditelji su morali precizno kombinirati ostatke stare

građevine, koja je izgorila sa novim djelom Katedrale, to ih je sputavalo u gradnji, ali su ih, ipak, uklopili u gotički objekat, moguće im je poslužilo kao dodatna dimenzija „odstupanja“, s kojom su mjerili djelove složene šeme računanja kozmičkih podataka?

Proporcije Velike piramide i faraonove komore i starih dolmena, sukladne su podacima svoda kora Katedrale. Šema je starija od piramida, ona nosi „ključ“ i određuje stil gradnje. Smatra se, da ga je Mojsije upisao u Ploče Zakona, ključ preuzima David, potom sin Salomon, „poučen u svim mudrostima egipatskim, koje je iskoristio, sagradio hram u Jeruzalemu“. Iz Dokumenta iz Damaska doznajemo, da je Spasitelj posjedovao znanje, kada su muslimani osvojili Jeruzalem, perzijski svećenici su ga od njih usvojili. Drevno znanje je putovalo od pretpotopnih starih civilizacija do Egipta, potom do Salomonovog hrama i Chartresa., od Grčke do Perzije i muslimana..

Što je potaknulo narod, koji je tek izašao iz barbarstva, da sagradi Božije djelo, „Bibliju u kamenu, prožeto veličanstvenošću? Da bi razumjeli svijet, trebali su se okrenuti prošlosti, nisu istraživali, već pretraživali antička djela, da otkriju njihovo znanje, vidjeli su, da pogani znju mnogo više, nego što oni znaju, vjerovali su, da su oni bolje spoznavali i tumačili svijet i pojave oko sebe i nalazili odgovore na pitanja. Bilo je to čeprkanje po, još neugasloj znanstvenoj žeravici antike. i., neugasli plamen starog Rima“. Otvarale su se škole. Jedna od najboljih je bila u Chartresu. Plemstvo se dalo na izučavanje Biblije i knjiga iz humanističkih znanosti. Radili su se prijevodi i prijepisi antičkih djela. U srednjovjekovnoj književnosti bila je to poznata intelektualna brzina razmjene knjiga. Nadahnuće su bila djela Grčke i Rima (Ovidije-grčki mitovi, Vergilije, Horacije, Livija-poezija i antička društvena znanost). Najznačajniji su bili Platon i Aristotel sa dva pristupa prirodi i svijetu. Aristotel promatra u stvarnom obliku, a Platon ne vjeruje osjetilima, pa traži transcendentno značenje, prvi je znanstveni istraživač, a drugi mistik.

U Charterskoj školi se njegovala znanost i geometrija. Gradnja pomoću brojeva, da se postigne sklad. Vjerovali su, da je i Svemir sazdan od brojeva. Majstori su znali zanat, kako graditi i postići sklad, ali vjerojatno ne za zlatni rez, Platona, Vitruvija, njihove formule i mjerni instrumenti su bili jednostavniji za gradnju.

„Promišljeni raspored simetrije i ponavljanja, zakon brojeva, svojevrsna glazba simbola u tišini upravlja ovim beskrajnim enciklopedijama u kamenu“

Henri Foscillon , Umjetnost zapada, 1963.g.

Na zapadnom pročelju i Kraljevskom portalu, sa svake strane je jedan toranj. Navodno ih je trebalo biti devet, ali se od toga odustalo (veći bi računao površinu.stola, a manji precesiju ekvinocija prema podacima i procjeni visine postojećih tornjeva).

Što je to u Božijem djelu lijepo u vrijeme, kada je svijet još izranjao iz barbarstva? Da bi intelektualci zapada razumjeli svijet, morali su se okrenuti antici i prošlosti. Antičke civilizacije su dostigle vrhunac filozofije, od koje je malo ostalo nakon propasti Rima.

Ne istraživati, već pretraživati malobrojna djela antičkih pisaca na još neugaslom plamenu starioga Rima.Istina je bezvremenska, izdržala je kušnju vremena i dala odgovor na mnoga pitanja, a škole poput Chartreske, otkrivale su istine i prenosile na buduće naraštaje.Poštovanje klasičnog naslijeđa proželo je institucije, čak i Karla Velikog kao nasljednika rimskih vladara.Na dvoru su djelovale radionice za prijevod klasika, otvarane knjižnice i uveden program humanističkih znanosti.Poznat je Ivan Scot-Eurogena kao neoplatonist koji je u duhovnom svijetu podržavao oslonac na svjetovne sposobnosti osjetila i razuma.Malo je bilo intelektualaca, koji su razumjeli knjige, ali su vjerovali, da u antičkim djelima mogu tražiti odgovore na pitanja vjerska, filozofije i znanosti.Bilo je puno učenih svećenika i t.zv. otaca zapadnog svijeta.

Pomoć i nadahnuće srednjovjekovnim učenjacima su bili predkršćanski pisci Rima i Grčke (Ovidije-mitovi, Horacije, Livija Vergilije- poezija i znanosti).

Za upoznavanje prirodnog svijet Platona i Aristotela, koji su se međusobno razlikovali u pristupu, Aristotel je gledao prirodu u pojavnom obliku kao posljedicu nesavršenstva naših osjetila. Za Platona neznanje je neizbježno, jer odražava neobjektivnost stvarnog, spram transcentalnog svijeta.Njih dvojicu kroz povijest je bilo teško pomiriti, jedan znanstvenik, drugi mistik.Iako su filozofi i znanstvenici pretkršćanskog vremena, ipak će na kraju naći mjesto u znanstvenom aspektu Katedrale. Kako od njih stvoriti istomišljenike, pitaju pisci?Aristotelov „naturalizam“ doživio je uspjeh u prijevodima kršćanskih sholastika, dao odgovor, kako usaglasiti njegove stavove sa kršćanskim vjerovanjem.Platon je imao veliki utjecaj, ali je većina njegovih djela izgubljena, osim Timeja.Srednjovjekovni crkveni mislioci su bili poveznica sa antikom, priroda je Božiji

odraz, svijet više nije trebalo tumačiti, kako je stvoren, već ga objasniti, čime se stvara mogućnost razumjevanja svemira.

Najpoznatiji je bio otac, sjevernoafrički biskup Augustin. pripadao je perzijskom kultu maniheizma, mješavini babilonske kozmogonije i kršćanstva, u kome vlada sukob sila dobra i zla. Kasnije je prihvatio kršćanstvo i Platonovo učenje. Platonov svijet je za njega bio inačica kraljevstva Božijeg poput ljubavi i svjetla, što sjaji u tami. Svijet je nestvaran iluzija, koja se može prikazati samo duši, koju je prosvjetlio Bog, kojeg se može tražiti samo asketizmom kao u samostanima. Ali, Bog je dao čovjeku razum, koji pomaže za produbljivanje njegove spoznaje o njemu. Razum se brusi na učenju antike i humanističkih znanosti. Klasični mislioci su ih smatrali najbitnijim komponentama dobrog obrazovanja. Ciceron će u te znanosti ubrojiti: geometriju, književnost, poeziju, prirodoslovje, etika i politika. Neki su uključivali medicinu i arhitekturu.

U Augustinovo vrijeme program je obuhvaćao sedam disciplina:

- a) trivium: gramatika, dijalektika, govorništvo;
- b) quadrivium: arhitektura, geometrija, astronomija i glazba

To je put do božanske istine. Bog ga je učinio spoznatljivim, a antičke znanosti, to je racionalna osnova vjerovanja, baza znanstvenog rada, moralnog poretka i božanske mudrosti. Matematika će pomoći tumačenju brojeva iz Biblije). Spoznaja svijeta se morala podudarati s kršćanskim učenjem.

S ovim se došlo do odnosa vjere i razuma. Odnos teologije i znanosti je aktuelno pitanje i danas. Znanje o prirodnom svijetu pomaže razumjevanju opstanka svijeta iz Starog zavjeta. Sigurno je oko ovih pitanja bilo žestokih rasprava.

Kada su Vizigoti 410. g. razorili Rim, nije to bio kraj jedne civilizacije, ali je bio snažna opomena kršćanstvu, da je svijet, u komo živimo, lažan i urođeno zao, zašto je Bog stvorio zlo, pitale su izbjeglice na sjeverno-afričkoj obali. Odgovor je bio, da je Bog stvorio čovjeka i dao mu slobodnu volju. Osjećaj očaja i spasenje, kriteriji, koga će Bog izabrati- postavljali su pitanje vjenici. Napadali su znanje, isticali ljubav. Zvali ga „prodaja znanja govorenja“, bio jre to napad na svjetovno učenje. antički uzori humanističkih znanosti- Platon, Aristotel, Horacije i ostali nisu bili kršćani, pa, po njihovom mišljenju nisu mogli imati svijest o Gospodinu., teolozi upozoravaju na opasnost znanja i odvrćanje od Boga. A čeka ih isti kraj?

Platonizam se toliko raširio, da se mogao prilagoditi bilo kojem filozofskom stajalištu. Ipak, gotičke crkve nisu vrsta platonizma, isklesanog u kamwenu. Plato nije bio monoteist, ali njegova predodžba vrhovnog božanstva koje je stvorilo svijet, bila je prihvatljiva za kršćanstvo, dok Aristotelova o postanku, besmrtnosti i providnosti duše, nije bila prihvatljiva. Preokret se dogodio u 5.st., kada ga je prihvatila heretička sekta pretorijanaca Nestora u Siriji, patrijarha iz Konstantinopola, kasnije osuđen zbog krivovjerja. Prihvatio ga je rimski državnik Boetije, koji je želio prevesti sva njegova djela. Prihvatio je i Platona, planirao pomiriti ta dva filozofa, ali je završio u zatvoru, smaknut zbog navodne izdaje. Bio je najveći matematičar u školi u Chartresu, Pisao je o Platonu i Pitagorinoj ideji, da je svemir zasnovan na brojevima:

„Bog stvoritelj golemog ustroja svijeta držao je ovu prvu znanost kao primjer vlastite misli i ustanovio sve stvari s njom u skladu;

Kroz brojeve dodjeljenoga reda sve stvari, što pokazuju logiku svoga stvoritelja, postihgle su sklad.“

Augustin i Boetije su bili na granici antičkog i srednjeg vijeka i odigrali ključnu ulogu. Taj svijet se rušio, Rim se ugasio, a platonistička akademija zatvorena četiri god., nakon Boetijeve smrti. Razvili su teoriju estetike na geometriji i redu, odgovarala je Platonova filozofija apstraktnog.

Trgovci su se bavili trgovinom po Sredozemnom bazenu i širili ideje i znanost, Tu je stvoren Fibonacci, sa sustavom arapskih brojeva i metodom zbira dva prethodna broja početkom 13. st., Arapi su je preuzeli o Indije. Puno je znanja došlo iz arapskog svijeta bilo je primjene prirode, islamski su učenjaci pisali iscrpno o filozofskim pitanjima, kršćani su znali, da pogani znaju mnogo više od njih ono, što oni ne znaju. Ili iz druge ruke, a neki izvorno. Nestorijanci su u 6. i 7. st. bježali iz Bizanta u Perziju i izvezli grčko učenje u islamski svijet, a s nekima su imali izvornre kontaktesa helenskom kulturom. Bagdad je bio središte za prijevod grčkih tekstova na arapski. (Euklid, Aristotel, Ptolomej, Arhimed). Nakon osvajanja Konstantinopola 1204. Europljani su došli u posjed znanosti na grčkom, pa nije trebalo prijevoda. Nisu samo prevodili, neki su bili istaknuti mislioci.

U Chaarterskoj školi se javlja novi pogled na svijet, Najistaknutiji mislioci su bili Bernard iz Claur vauksa, zaslužan za procvat cistercitskog reda. Život u strahu od Božije kazne. Bog je neiskaziv i ne može se iskazati razumom. Došao je u sukob sa razvojem znanosti.

Drugi istaknuti mislilac je bio Petar Abelard, poput intelektualnog vojnika izazivao je sve na dvoboj. u logici i dijalektici. Propitivanje Biblije sa stanovišta razuma. Od njega potječe riječ teologija. „Kako se može predati znanje Bogu, kojega se ne može spoznati?

Jedna od najpoznatijih škola bila je Charterska. nije bila samo središte vjerskoga obrazovanja, u njoj su se stjecala znanja iz svih oblasti., nastava se slušala i u drugim mjestima, astronomija u Reimsu, tamo, gdje su bili najbolji predavači. Ova škola nije postala Sveučilište, ali je bila jedno od glavnih obrazovnih središta u Francuskoj. Najveći doprinos tome dao je Talijan Fulbert iz Chartresa, osnovao je školu za naprednu rtraspravu. poslije njegove smrti Školu je vodio Bernard iz Chartresa. bio je prava enciklopedija znanja, učio. Da se temelji na onome, što mu prethodi.

„Mi smo ptuljci na ramenima divova“, tu izreku je prisvojio Isaac Newton. Svojom nadarenošću privukao je učenike i znanstvenike u ovu školu, kojoj nije bilo ravne u Francuskoj. Kasnije je školu vodio Boetije. Tu se razvijala znanost, upoznavała priroda i fizika, astronomija i Platonska geometrija, humanističke znanosti, glazbu kao znanost na načelima omjera, Platonovo shvaćanje Svemira kojeg je Bog stvorio na osnovi geometrije i teorije elemenata (Platon, Timej). Istinska ljepota proizlazi iz reda i sklada, razum je broj, pojam Boga. Zadaća matematike kao znanosti „da sagradi u kamenu čudesnu prozračnost nebeskog Jeruzalema“. Brojevi su bili odraz sklada, nije to platonizam u kamenu. Numerologija može zavesti.

Izvod i komentar iz knjige: Philip Ball, Svijet u kamenu (Vidi detaljnije, str. 81-148).

III.) Tajna usmjerenja

Još jedna nerazjašnjena misterija Katedrale je tajna njezinog usmjerenja.

Izbor položaja nije bio slučajan, tu su snažne teluričke struje, tu se Duh inkarnira, one određuju vrijeme hodočašća i inicijacije druidske elite. To je stanje milosti, uveden znači

biti integriran u prirodne sile, povezati se s njima i osjećati ih kao svoje. Nagrada za hodočašće je bilo postizanje višeg stupnja čovječnosti. Inicijaciju je primao manji broj Druida, oni, koji su je dostojni i neće je zloupotrebiti, bio je to čin elite, da se „ponovo rodi“, nakon redoslijeda svetih mjesta i trostrukim rođenjem prolaskom ispod natkritog dolmena, u čijoj ravnini je sagrađena Katedrala.

Mala romanička crkva Saint-Andre sa troja vrata, u kojoj se ne služi bogoslužje, dominira na Humku pored rječice Eur.(Aura) uništeni luk je bio iznad rijeke, služio je za nadahnuće vodom. Prostor danas služi kao skladište.

Ovdje je jedna zanimljivost, položaj crkvice je nešto sjevernije od osi Katedrale, to nije slučajnost, hramovi su se gradili na svetim točkama, „možda bi nam mogao otkriti smjer teluričke struje, Wouvre u čijem se zemaljskom isparavanju kupa Naša Gospa“, pita autor?

Stare kršćanske crkve su imale svetište okrenuto prema istoku, a ova prema sjeveroistoku, prema službenim podacima oko 47 stepeni sjevernije. Što znači?

Zemlja se vrti od zapada ka istoku, pa prividno izgleda, da zvijezde stajačice putuju od istoka prema zapadu. Sa Zemljom se vrti zračni omotač, eter, spiritus mundi, Velika nebeska zmija, Krilata Wouvre, slična podzemnim strujama.

Vitalna je to struja, čovjek može birati, utopiti se ili joj se suprotstaviti. On ne okreće leđa, ide joj ususret, okreće lice prema njoj, širi ruke, pruža dlanove, da se s njome prožme i primi njene darove. On je u položaju oranta-čovjeka, koji se moli.

Svećenici i vjernici su se okretali prema istoku, bili su bos, kako bi upili struju neba i zemlje, nisu okretali leđa, da odbiju takav dar. Gradovi su se širili prema zapadu, mitska zemlja mrtvih je na zapadu, egipatska i keltska.

Zašto je Katedrala u Chartresu, umjesto prema istoku, okrenuta prema sjeveroistoku?

Pretpostavka je, da se ne radi o graditeljskoj grešci. Možda se radi o smjeru teluričke struje? Položaj natkrivenog prilaza dolmenu i svetom Humku, gdje se čovjek natapao strujom, nanovo rodio i sjedinio sa božanskim Duhom.

Danas su natkrivene podzemne galerije koje od svetišta vode ispod Katedrale do kripe. do dolmena i bunara, sa čudesnom vodom, dok ga nisu zatrpali, tu se nalazila „Naša Gospa od Ispod Zemlje“.

Katedrala je sagrađena na mjestu svetišta Druida, koji su živili u skladu sa prirodom. Imali su Kalendar sa 13 mjeseci od 28 dana i jedan prelazni dan „između dvije vječnosti“, mjeseci su se zvali po drveću. Njihovi svećenici nisu poznavali hramove ni imena i lica bogova, bili su filozofi, sudovali i prinosili žrtve, pa i ljudske. Položaj svetišta ovisi o načinu mjerenja vremena i računanja zvjezdanog kalendara. Nije glavno biti okrenut prema istoku i čekati izlazak Sunca kao vrhovnog božanstva solarne religije, svetište treba postaviti tako, da samo mjeri lunarno-solarni kalendar. Njegove strane su kombinacija Horusa i sjena Sunca, lunarnog aspekta, precesije ekvinocija, Venerine i Zemaljske god., na produžetku sa sjenama Sunca mjerila se udaljenost do naše zvijezde i njegova površina, doba dana i godine, putanju i udaljenost Zemlje od Sunca. Katedrala je slijedila njihov nauk i na temeljima kripe nadogradila drevnu znanost. To je, vjerojatno, razlog položaja i okrenutosti stranica prema sjeveroistoku, a ne istoku kao kod kršćanskih crkvi.

Analiza:

Katedrali je važan kozmički položaj, kako bi mjerila lunarno-solarni kalendar i brojne druge podatke poput Velike piramide, sve mjere i podaci moraju biti sukladni- Mjesec, Venera, Sunce, sjene, stepeni precesije, visine, okretaj Zemlje oko Sunca, muzički sklad, dužine...podatak u jednom pravcu je zraka Sunca, u drugom lunarni podatak i stepen precesije; Kut upada Sunčevih zraka i kretanje sjena su bitni za mjerenje vremena, brzina kretanja Zemlje u kozmosu. Poput nebeske lađe ili Noine arke koja plovi paralelno sa zvijezdom Djevice, opskrbljena svim potrebnim za put.

$$-360/4=90;$$

$$-90,0-46,8=43,2;$$

$$-43,2 \times 72 = 311,04 / 1,35 = 230,4 \text{ (1/8 stadija, } 184,32/8) - 43,2 \times 1,35 / 72 = 81;$$

$$43,2 \times 584 / 365 = x72 / 1,35;$$

$$-43,2 \times 365 / 584 = 27, \text{Horusovo oko, čestica};$$

$$-162 \times 27 = 4374,000; ,P.\text{Sunca};$$

$$-83,25/8=10,40625;$$

$$-1873,125 \times 2 = 3746,25;$$

$$-3746,25 \times 584 / 365 = 5994;$$

-1873,125/4=46,828125;

Radi se o 1/8 vis.Katedrale, koja predstavlja zvjezdani kalendar.

- 43,2x72-230,4x4x1,35..., (6,4x230,4=147,456, sfinga, sa sjenom x1,35 stvara 81x2x27(4374,000-P.Sunca).Ili:81x4x1,35=4374,000, P.Sunca

-43,2/16=27!

-136,6875x584/365218,70 = P.Sunca/2!

Odnos:43,2:46,875;

-46,875x72=33,75x72(243900);

(43,2x46,875=202,5x72x3;

Znači li to:147,456x128/4=655,36x72 ?

Visina tornjeva korespondira sa bazom, također i težina dva zvona , asimetričnost je važna zbog preciznog računanja vremena.

1. Tri ruže

Ruže u gotičkim katedralama su do danas nerazjašnjeni misterij, zagonetka i tajna. One tu nisu zbog ukrasa, graditelji nisu bili opsjednuti larpurlartizmom, već pragmatizmom. One su instrument u funkciji da djeluje. Posebno se ističe velika ruža na zapadu. Majstor je trebao sačuvati stari portal i trostruki prozor, svi djeluju zgnječeno u odnosu na pojaseve zvonika. Ne ulazeći u tehnička rješenja, koje je značenje zapadne ruže? One su stvorene prošupljivanjem otvora u kamenu, u koji su umetnute kao vitraji sa odgovarajućim sadržajem, pričom i refleksijom.

„Ruža u sebi samoj prikazuje djelovanje vatre i njezino trajanje“, reći će Fulcanelli , graditelji su želili prikazati na sjevernom portalu Katedrale pa ih prikazali kao kretanje materije, izazvano vatrom. Tri ruže su okrenute na tri strane svijeta.

Samo na križistu kvadratnog stola moguće je viditi simultano zračenje svih triju ruža. Treba objasniti značenje i dimenzije kvadratnog stola. Dok je postojala korska pregrada, svjetlost je stizala samo do tog mjesta, jer je zaklanjao svjetlost pravokutni stol. Samo do tog mjesta dolazili su „jahači kabale“. Piše autor, da je potrebno tumačenje značenja tog mjesta, možda su izbrisani crteži na popločenju koji su sadržavali ključ? Da bi prošli kroz glavni brod, put do kvadratnog stola, mogli su proći oni, koji su prošli

okrugli stol i labirint, koji su se u tom iskušenju nanovo rodili, očistili se od grijeha, „uskladili harmonije kozmičkih i zemaljskih oblika i sila“.

Što znači legenda o „pravu određenih ljudi, da u crkvu ulaze na konju“ ? To su oni uvedeni u znanost proučavanja prirodnih zakona i harmonija, inicirani. To je samo simbolika, koju su neki vitezovi zloupotrebili i shvatili doslovno. I sam Krist drži zatvorenu knjigu sa proporcijama Zlatnog križa, sveti Ivan knjigu sa proporcijama pravokutnog stola 1:2. Sveta Ana, Gea, vrhunska majka i usnula Djeвица na timpanu.

Sveta Ana tamnoga lica u središnjem prozoru drži Djevicu kao dijete, a u drugoj ruci ljljan sa mnoštvom svetaca...

Simultana pulsacija i zračenje triju ruža ima veze sa kamenom na podu i podacima triju stolova. Treba izračunati na kojoj su visini, R. njihovog kruga, kut nagiba, broj i veličinu latica, doba dana i godine sa kojim su usklađeni, one mjere vrijeme i kalendar, uskladiti sa podacima triju stolova ($\text{pr. } 147,456 \times 128 = 18874368 / 4 / 72 = 655,36$ ili $184,32 \times 102,4$, stadij x sfinga u step. prec. -38, završni broj 786 432!

-262,144 x 72 x 3 stola = 56623,104; Ovaj misterij je rješiv tokom jedne sezone, možda i jednog dana posvećenja! Vitraji reflektuju sa odgovarajućim svijetlom i raznim kombinacijama boja priču?

Mogu otkucavati cikluse i godine lunarno-solarnog kalendara, Zemaljske i Venerine godine, podatke Sunca i Mjeseca, stepene precesije, sjene i zrake, dimenzije Katedrale, važnije godine, početak gradnje, protok vremena... Sve se može provjeriti i registrirati na licu mjesta tokom dana, u pitanju je drevna znanost, specifična metodologija.

Ima li geometrija gotičke i crkvene arhitekture uopće veze s platonizmom, jesu li te znanosti bile povezane stoljećima prije zlatnog doba Chartresa? Odgovor je potvrđan.

„Ti si sve uredio po broju, utegu i mjeri“ (Salomon, Prva knjiga o kraljevima).

Odnosi se na mjeru legendarnog hrama kralja Izraela, Biblija ga detaljno ne opisuje zbog svetosti teksta.

Graditelji Salomonovog Hrama su primjenili drevnu šifru u gradnji, o tome postoje pisani podaci, mjere i dimenzije nacrti (Biblija, Kršćanwska sadašnjost, 1995.g). Oni su naslijedili drevnu znanost od Egipćana i iskustvo u gradnji hramova. Templarima-vitezovima je trebalo devet godina, da prouče tu znanost, koju su donijeli cistercitima kao graditeljima crkava posvećenih Gospi.

Dioklecijanova palača i Salomonov hram su slični, jedna takva palača je postojala u Nikomediji, postoji slična u Španiji.

Moguće je pročitati što su to zapisali graditelji Hrama, kada znademo dimenzije egipatskog lakta i kozmičko značenje, zapisano specifičnom metodologijom.

„Neka nitko ne bude toliko nerazborit i nepromišljen, da ustvrdi da se ovi brojevi nalaze u Svetom pismu bez potrebe i da nema tajnih razloga zašto se ti brojevi spominju“ (Augustin, O Trojstvu).

Kliment Aleksandrijski, jedan od prvih platonista je izjavio, da se crkva „mora graditi u najpravičnijim omjerima“. Još od vremena Karla Velikog njihove kapelice radosno sjaje zbog sklada i harmonije.

Vjerojatno su se i pisci Biblije susretali sa drevnom znanosti i starim tekstovima, moguće im je nedostajao matematičar poput Platona, Aristotela i i Pitagore koji dobro poznaju geometriju i drevnu znanost.

Louis Sarpentier navodi, da je „prošla jedna era od gradnje piramida do Salomonovog hrama, druga od Salomonovog hrama do Katedrale u Chartresu, koja nije završena“- i piramidama je prethodila još starija era naprednih civilizacija.

„Ruka, koja upravlja evolucijom svjetova uvijek ostavi jedan spomenik, koji je ljudima poput svjetionika“, napisao je autor Scarpentier.

Gradilište je napušteno oko 1260.g. ($50\ 625/1265, 625 \times 72 \times 48 = 4374000$, površina Sunca)! Je li to bio kraj gotike šiljastih lukova, iščeznuće duha, možda je i nedovršen bio instrument inicijacije? Vrijeme teče poput rijeke, nije stalo, mnogi takvi spomenici, n.pr. Velika piramida, nisu dovršeni. Zašto? Možda ga mogu završiti samo bogovi Neba prema zvjezdanoj religiji? Graditelji su došli do samog Sunca... ($151\ 875 \times 360 = 54675000$), možda dalje nisu mogli ni želili? Spomenik poput kalkulatora diše i računa kao da je živ. $-546\ 75000/25920 = 21093758$ (21 je broj triju stolova!); $-11\ 390,625 \times 384 = 43740000$;

2. Pravokutni kamen sa pozlaćenim metalnim klinom

... U sivilu popločenog poda bijeli se pravokutni kamen sa pozlaćenim metalnim klinom na zapadnoj strani južnog transepta unutrašnjosti katedrale, navodi autor. Što znači?

Sličan zlatni klin nalazimo u Dioklecijanovoj palači, na njega pada svjetlo u određene dane godine kroz otvor na kupoli i tako otkucava vrijeme, trajanje dana i godine i mjeri udaljenost Zemlja-Sunce. Vješto složene kockice su dionice za preciznije računanje poput pločnika pred Velikom piramidom. Svake godine na dan 21. lipnja, za ljetnog suncostaja, kada Sunce najjače blješti, u podne na bijeli kamen pada zraka kroz staklo vitraja Saint-Apollinaire, prvi na zapadnom zidu.

„Kakva je to bizarnost ili hir staklara i graditelja“, pita autor knjige Louis Scarpentier? Po njegovoj procjeni lokalno vrijeme podneva se zbivalo između: 12 sati i 45 min. i 12 sati i 55 min, kada je svjetlosna zraka pala na bijeli kamen.

-Procjenjeno vrijeme: 12,48 min.:

- $12 \times 60 = 720 + 48 = 768$:

- $76,8 \times 72 = 5529,6$;

- $12,48 \times 60 = 748,80$ ($3746,25 \times 2 / 60 = 12,4875 \times 72 = 539,46$, površina jednog stola;

Ovo je signal kvadratnom stolu kao centralnoj točki Katedrale !

Na kraju je broj koji predstavlja zbir površina tri stola:

$(786\,432 \times 72 = 56\,623\,104 / 3 = 18\,874\,368)$ -površina jednog stola,

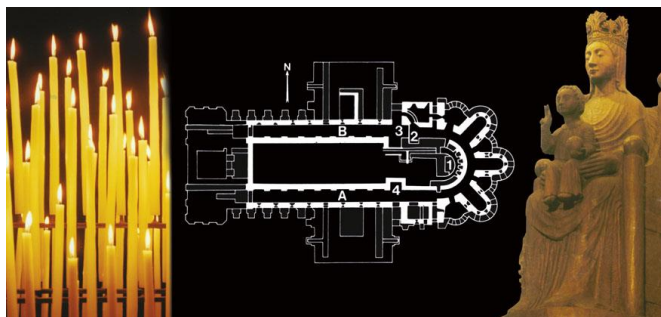
- $16\,184 \times 3 \times 72$, površina tri stola)!

Ako satove pretvorimo u min., rezultat u prvom slučaju pokazuje lunarni ciklus $5529,6 \times 2$, u drugom slučaju sa zrakom Sunca solarni ciklus kalendara-11390,625.

Objekat je posvećen solsticiju.

Zaključak: Ne pada zraka Sunca kroz vitraj na bijeli kamen slučajno, već je tako projektovana, na njoj počinje odbrojavanje kalendara $37,4625 / 59,94$, upisanog u dužinu baze i visinu tornja Katedrale, preko kojih klize zrake i otkucavaju vrijeme u ritmu okretanja Zemlje oko Sunca. I Dioniz u tome ima posla...

3. Kripta

Slika kripe i Djevice

U Podzemlju je kripa, ispod keltski bunar, izgradio ga je Beranger, arhitekt biskupa Fulberta. Djeluje sa dimenzijama poput druge crkve ispod glavnog zdanja, iako je ranije bila nešto manja. Izgrađen je deambulatorij, prolaz oko središnjeg svetišta za hodočasnike, koji su želili vidjeti relikvije- tuniku, plašt, bunar i legendarno vrelo Saints-Forts, u koje su vikinški razbojnici, prema legendi, bacili nekoliko svetaca, to je potaknulo vjerovanje u blagotvornu moć vode. Sve je to utjecalo na stvaranje lokalnog bogoštovlja Djevice. Dva duga hodnika vode od zapadnog kraja ispod glavnih brodova, to je radi prolaza hodočasnika, da ne prolaze kroz crkvu. Slična rješenja su u još nekim ranijim crkvama, gdje posjetitelji uđu s jedne strane, razgledaju relikvije i izađu na drugoj strani. To je prvi deambulatorij, polukružni prostor oko središnjeg svetišta. Chartres nije dugo bio glavno svetište za hodočasnike, pa su relikvije mogle potaknuti vjernike. Na istočnoj strani iz deambulatorija izbijaju poput mladica tri duboke kapele.

Arhitekti su gradili iznad kripe, to je spoj starog i novog, primjećuje se manja asimetričnost, koja nije tehničko ograničenje, češće je u funkciji nacрта.

U kapelama istočne apside su se mogli smjestiti hodočasnici. postojala je i bolnica, povezana sa sjevernim dijelom kripe, smatra se, da su izazvali požar 1020.g. Na sjevernoj strani je vrelo, u kojega su, navodno, vikinški razbojnici bacili nekoliko tijela svetaca mučenika. To je potaknulo vjerovanje u blagotvornu moć vode u vrelu. Pored je unutrašnje svetište, posvećeno Lubinu iz 9.st., tu je i kip Djevice, postavljen u 11.st. kripa je postala lokalno bogoštovlje. I njezin lik se razlikuje od izvornog kipa.

Ova kripa nije simbol pakla ili grobnice, ona je Podzemlje, mjesto, gdje Duh zrači...

U prosatoru crkve nisu sahranjivani crkveni dostojanstvenici, već u kapelama izvan, to je kozmički prostor.

Takva kripa, kao i ostaci stare crkve, koji su ostali sačuvani od požara, nametala je arhitektu specifična rješenja u daljnjoj gradnji.

Dimenzije:

Dubina kripe: 13m.- prema nacrtu iz 11.st.:

$-83,25/64=13,007812$, početni broj računanja kalendara u step. prec. i Ven.g.;

$-13,007812 \times 72=936,56246$;

$-936,56246 \times 4=3746,2498$;

$-3746,2498 \text{ Ven.g.} \times 1,6=5994 \text{ Zem.g.}$;

$-13,007812 \times 584/365=20,8125 \times 72 \times 4=5994$;

Ako je dubina kripe u vezi sa p.stola, tada iznosi:

$-262,144/2=13,1072 \times 72=943,7184 \times 2$;

Keltski bunar:

-dubina-razina vode: $30m. \times 584/365=48$;

-dubina bunara: $33,328 \times 4 \times 72=9584,64$ -god. potonuća Atlantide;

Običaj je bio umivanje sa svetom vodom.

$-33,328-30=3,328 \times 4 \times 72$;

Ovu šemu prepoznamo na Velikoj, Savijenoj, Crvenoj i drugim piramidama i hramovima, nije kopija, ali su graditelji poznavali antičku i drevnu znanost, postoji ključ gradnje. Ova drevna spilja je bila pretkršćansko svetište, krstionica za elitu i hodočasnike, pokazuje sličnost sa antičkim spomenicima.

Zašto je Djevica crna?

Velik je broj Crnih Gospi po raznim svetištima i katedralama, ima raznih tumačenja, zašto je crna? Lik Gospe sa djetetom nalazimo još u Egiptu (Izida doji

Horusa, božica Neba dočekuje Sunce, koje se rađa četiri min. kasnije, to je preuzela kršćanska religija kao lik Marije i malog Isusa). Neki njenu boju povezuju sa afričkim negroidnim porijeklom, a drugi tvrde, da je pocrnila od čađi velikog broja svijeća. Ona je Izida, Artemida Efeška, Cerera. Glavna minojska božica Velika Majka, Potnia, koju su poštovali u svim mediteranskim civilizacijama, božica plodnosti, ktonsko božanstvo, njena obilježja su stablo, dvostruka sjekira i dvije zmije. Smatra se, da je Djevica vrhunska božica plodnosti, simbolizira najplodniju zemlju crne boje. Za Isusa piše, da je rođen od zemlje, u Pjesmi nad pjesmama piše "Crna sam, ali lijepa".

Gospa u noći i mraku čeka dok Dioniz ne otjera tamu i tada se rađa Horus, donoseći svijetlo. Možda je to dio čarolije o crnoj Gospi? Ne nosi li ona pridjev „ispod zemlje“, gdje vlada mrak? Kibela i Demetra su simbol majke Zemlje i njezine plodnosti.

Katedrala Bogorodice Djevice svetište srednjovjekovnog marjanskog kulta čuva relikviju, svetu tuniku, halju, plašt, za koji se vjeruje, da ga je nosila Marija prilikom Isusova rođenja. Karolinski kralj Karlo Ćelavi, unuk Karla Velikog poklonio je Chartreskoj biskupiji najsvetiju relikviju koju Katedrala posjeduje, poklonio mu je bizantski car Nikofor. Komad istrošene tkanine duge pet m., nije haljina, već ogrtač, plašt, sada se –čuva u relikvijaru sjevernoistočne apside. Ona je poklonila ženi koja je njegovala do smrti, a kradljivci iz Jeruzalema donijeli u Carigrad.

Spašena je u požaru koji je zahvatio Katedralu, svećenici su ušli u vatru i sklonili je u kriptu, koja je imala debele zidove, pa su se i oni tako spasili. Ta sveta relikvija je više puta spasila mjesto u ratu, vojska se razbježala, kada je na zidinama vidila sveti plašt Bogorodice, samo jednom nije pomogla. Svetinje su kripa, plašt i bunar, u kojeg su križari ubacili svećenike, hodočasnici su se umivali svetom vodom.

Tu se čuva drveni kip Djevice, kopija još starije kopije, staru su spalili revolucionari. Pretrpila je koreografiju, izvorna je drugačije izgledala.

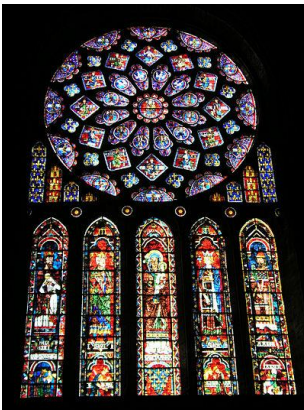
Pomodarstvo je oskvrnulo unutrašnjost Katedrale i nanijelo štetu njenoj umjetnosti i značenju. Relikvije su pomagale u skupljanju finansijskih sredstava od hodočasnika.

Budući se gotika pojavila odjedanput, cjelovita i potpuna na cijelom Zapadu, smatra se, da nije proizašla iz nove umjetničke koncepcije, već je sredstvo inicijacije cijele jedne civilizacije. Templari i cisterciti su zaslužni, ali i Chartreska škola, koja je okupljala znanstvenike i znanost od antike do gradnje Katedrale. Spominje se Kovčeg

saveza i Kamene ploče u kojima je zapisana znanost kao ključ gradnje. Nema dokaza, da je Kovčeg prenesen, za Gral se navodi, da je to posuda u kojoj je skupljena Isusova krv, misterija koja nestaje gradnjom katedrala i stolova, preselio se mit iz književnosti u arhitekturu. To je mit i simbolika.

Na kipovima u Gizi vidimo egipatske faraone na prijestolju kako jednom rukom drže cijevčicu, kroz koju teče Venerina krv, dokaz o božanskom porijeklu, da njihovim žilama teče krv nebeskih bogova, a drugu drže na stoliću, gdje su prinošeni darovi. Bez Venere nema kalendara, Betlehemska zvijezda je konjukcija Jupitera i Venere, moguće i Mjeseca, koje vrijeme su predvidjeli babilonski astronomi, koja je bila 3 g. pr. n.e. (Herod je umro 4.g., a Marija sa Isusom se vratila iz Egipta u 7.g. njegovog života). Datum rođenja je odredio Rim, da bi potisnuo kult Nepobjedivog Sunca. Kraljevi-magi su došli sa istoka, a ne iz Judeje.

4. Vitraj

Slika vitraja

Misterij svjetlosti, metafizika svetog sjaja još od Platona pridonijela je vrhunskoj slavi Chartresa, i druge crkve imaju vitraje, ali ovaj je poseban. Kakva se to tajna krije iza ovog stakla i daje mu poseban dojam?

Autor knjige Svijet u kamenu, Philip Ball detaljno opisuje vitraje kao novi Jeruzalem i sliku svemira i način pravljenja boja.

Katedrala je svojevrsna knjižnica, puna poznatih priča na obojenom staklu. One su čudesne, pa čitaju na tamnom kamenu priče i nepismeni, djeluju poput neobičnih prikazanja, priče o Kristu i Djevici, svecima i Starom zavjetu.

To su boje koje se ne viđaju u svakodnevnom životu ("rubinsko-crvene, safirno-plave smaragdno-zelene-pravi dragulji nisu mogli biti sjajniji", poput najboljih priča klasičnih pripovijetki i ilustracija umjetnika. Ni najbolji svećenik ne bi tako oživio Bibliju, da je mogu čitati i razumjeti nepismeni.

Vitraci pokrivaju jedan ral ili 4000 m. kv. površine, imaju posebno značenje:

a) $4000 \times 4000 = 16\,000\,000$;

b) $4000 \times 1620 \times 2 = 25920$, precesija ekvinocija;

Vitraci su poskupili troškove gradnje Katedrale, mnogi su pokloni poznatih osoba.

Rozete na zapadnom pročelju sa simbolikom dvanaestostruke simetrije odnose se na Posljednji sud prema zadnjim zrakama Sunca na zalazu, Isusa, okruženog anđelima i apostolima čeka Sudnji dan, porijeklo Isusa od judejskih kraljeva. Smatra se, da je to „najljepši vitraj, ikad napravljen“, (Herry Adams će reći "...mozaici u Raveni i kinesko staklo pred njim potamne"). Rozeta u sjevernom transeptu prikazuje Mariju sa majkom Anom i svecima. Opisuju se životi svetaca i Noin vitraj u plavoj boji. Dominira plava boja koja je ličila na dragulje u prozorima gotičkih katedrala, (vjerojatno je na to utjecala „Knjiga o kamenju“ biskupa Marbodeka, iz 11.st., koju je Suger, vjerojatno, poznavao. On piše himnu safiru, pripisuje mu izvanredne moći i iscjeliteljska svojstva, to je sveti kamen, „dragulj svih dragulja“. Grčki pisci navode, da je „Bog sa žarom štovao safir“, drugi vjeruju, da je nada u vječni život. Mogao je to biti lapis-lazuli, kobaltna rudača i sl.

Većina vitraja je u izvornom stanju. Tokom 2. svjetskog rata sklonjeni su, sačuvano ih je od 186-152 vitraja, (vjerojatno se radi o $187, 3125 \times 584 / 365 = 299,7 / 72 = 4,1625$). Neki su uklonjeni zbog mode vremena, koja nanosi veliku štetu izvornom značenju.

Katedralu krasi njezina svjetlost, graditelji su otvorili zidove i ostaklili prozore, unutrašnjost osvijetlili plavom i crvenom bojom, stvorili duboke sjene i polumrak, "vidljivu tminu". Pisci romanike su smatrali, da previše svijetla odvrća vjernicima pozornost, a mrak utječe na stanje vjerske svijesti.

Je li za platoniste svjetlost jasan sjaj dana, nije to samo obožavanje Sunca, Biblija objašnjava tu svjetlost koja osvjetljava srca ljudi, zrači u tmini, poput obojenih zraka u crkvi. U Evanđelu po Ivanu piše: "U njoj bijaše Život i Život bijaše svijetlo ljudima. I Svijetlo svijetli u tami, tama ga ne obuze". Božija svjetlost nije zasljepljujuća, ona

svjetluca poput dragulja. Svjetlost novog Jeruzalema je sijala „sa slavom Božijom u sebi, njegov sjaj bijaše sličan prozirnom kamenu jaspisu“

Autor nadalje navodi, da dragulji prikupljaju i usmjeravaju svjetlost, pa asociraju na Božiju svjetlost, njihov odsjaj se vraća natrag Bogu, vjerovali su. Ranokršćanski očevi su razlikovali svjetlost postanka-lux od svjetlosti nebeskih tijela-lumen. Lux je materija, a lumen njegova bjelina.

Neki opisuju Boga kao „nevidljivo Sunce“, Božiju svjetlost kao „tamno sunce“.

Platon u Republici svijetlost izjednačava sa dobrotom, sunčeva svjetlost „nije samo stvoritelj vidljivosti u svim vidljivim stvarima, već i stvaranja, hranjenja i razvijanja“.

Njegovi sljedbenici su tu svjetlost „uzdigli do transcendentnog bitka, slavili svjetlost i sjaj kao izraz Božije stvaralačke moći“.

Štovanje svjetlosti u 12. i 13. st. je bilo izrazito, vjerovali su, da „u sjaju obojenih prozora i svjetlucanju zlatnih ukrasa vjernici mogu pronaći put k istinskoj svjetlosti Krista“.

Bilo je puno suprotstavljenih stavova povjesničara, neki nisu prihvaćali stav, da je gotički stil manifestacija Platonove metafizike svjetlosti, smatrali su, da su to mogli riješiti i na drugi način. On vremenski ne pripada kršćanima.

Zanatlije, obrtnici su bili bez premca, nitko kasnije više nije postigao takvu kvalitetu izrade vitraja. Poznato je t.zv. Chartesko plavo staklo.

Tehnologija pravljenja boja (opis):

...Proizvodnja stakla od pijeska i lužnatog pepela otkrivena je na Bliskom istoku oko 2500.g.pr.Kr. a dodavali su se i drugi minerali kao bakar, malahit koji su davali crvenu, plavu i zelenu nijansu. Kobalt je davao bogatu plavu boju, (Plinije kaže, da se „najviše cijeni prozirno i bezbojno staklo, koje je teško proizvesti, koje što više nalikuje kvarcu“). Rimljani su to postizali sa antimonom i manganom. Cisterciti su uredbom iz 1134.g. zabranili proizvodnju obojenog stakla, jer im je predstavljala „dekadenciju“ (lužnati dio se proizvodio od bukovih cjepanica, osušenih u dimu). Ljubičastoplava boja poništavala je zelenu, nastalu od željeza i stvarala sivkastu boju, koja se dosta upotrebljavala u srednjem vijeku). Salomon je posjedovao legendarne kovačke vještine, David je priželjkivao ukrašavanje Božije kuće na zemlji, jer je vjerovao, da se Bog tome raduje. Materijale je trebalo prikupiti, pjesak se vadio iz vode, čistio od

kamenja i zemlje, pepel bukve prosijavao. Smjesa se talila i mješala noć i dan. Promjene su se događale zbog kovina, mangana i željeza i prisutnosti kisika. Bilo je i drugih metoda proizvodnje, razređivanja već postojećih boja, da bi staklo propuštalo više svijetla.

Bilo je prerađivanja obojenog stakla iz ranijih crkava, smatra se, da je i poznato plavo staklo iz Chartresa na taj način proizvedeno. U južnoj Europi se dobivala od davnina od plavog kobaltnog minerala. Na Mediteranu je poznato „natrijevo staklo“, potopljeni bizantski brod u Egejskom moru bio je pun plavog, zelenog i jantarevog stakla. Kalijevo staklo od pepela bukve, može vremenom potamniti, a natrijevo ne. Bakar se dodavao u smjesu, da bi se dobila svjetloplava, crvena ili zelena.

Šema sa obrisima se ucrtavala na drvenu ploču, prekrivenu krednom prašinom, označavala boja i model prenosio na staklo oblikovalo pomoću šipke željeznog sjekačeg alata. Sjenčanje, bojenje detalja na slikama vitraja i „bojenje srebrom“, koje su poznavali islamski umjetnici-to su nijanse, razni tonovi iste boje, posebno žute. Trebalo je osigurati svjetlosne kontraste i da svako polje bude u drugoj boji, prevladavaju crvena i plava boja, ostale se koriste za likove. Blistavom igrom svjetlosti se pokušalo probuditi pobožnost vjernika...

Svako staklo je bila druga priča, kvaliteta vitraja kasnije više nikad nije postignuta, ona je stvarala prigušeno jednako svijetlo danju i noću – „tminu“.

„Božansko svijetlo prožima svemir prema njegovoj dostojnosti“

(Dante, Raj, rano 14. stoljeće), Philip Ball, Svijet u kamenu)

IV. Stolovi

Radi li se o geometrijskim likovima-kružnici, kvadratu i pravokutniku, koje su prozvali stolovima, možda pravokutni stol asocira na stol Posljednje večere, kvadratni na stol Josipa iz Arimateje, okrugli na stol vitezova okruglog stola, na stolove Katedrale u Chartresu? Nekima su stolovi služili za ezoteriju i meditaciju, ta tradicija francuskih

Roma ima kulturnu, mitološku i povijesnu pozadinu, tretira vizualno učenje i nutarnje promatranje.

Put do prave znanosti je daleko složeniji od religije, mitologije i ezoterije. Šifra stolova je veoma stara, susrećemo je kod starih civilizacija i njihovih spomenika, bez obzira, kako su je zvali. Ona je bila u funkciji kozmičkog mjerenja vremena i kalendara. Mjerila se podacima Sfinge i Horusovog oka ili zrakama Sunca i na razne načine i kombinacije, postoji razlika između lunarnog i solarnog metoda. Platon je imao školu geometrije i matematike, ali ova sveta geometrija datira prije Grčke i Egipta, vidimo ih u građevinama drevnog svijeta i opisu Platonove Atlantide. Bili su pogodni za računanje drevnih kalendara, putanje nebeskih tijela, a ovdje su baza cijele građevine-Katedrale. U njima je kvadratura kruga i podjela na sedam jednakih dijelova, konstrukcija zvijezde kao simbola čovjeka...

T.zv. stolove prepoznamo na piramidama Gize, Nazci, Savijenoj piramidi i na još mnogo mjesta. U Katedrali u Šartru sva tri stola imaju istu površinu. Oni nose ključ, povijesnu šifru jedne drevne metodologije, po kojoj prepoznamo lunarno-solarne kalendre i mnoštvo kozmičkih podataka u različitoj kombinaciji, zavisno od vremena i prostora i dimenzija objekta, a odnose se na Zemlju u Svemiru, Sunce, Veneru, Mjesec i precesiju ekvinocija.

U Katedrali je redosljed-okrugli stol, kvadratni stol i pravokutni stol, moguće na drugim lokalitetima i drugačiji, možda je vjerski pristup nametao drugačiji put kretanja hodočasnika ili samog Isusa? Okrugli stol je labirint, nešto manji od njegove ukupne površine. Crkva je priznala put Rima kao put spasenja, ostalo su heretička učenja, sa drugačijim stavovima se energično obračunavala. Tri stola Svetog Grala su povezana sa Kristovim misterijem koji se gubio kao i Gral. Legenda se izgubila u srednjem vijeku, a poklapa se sa izgradnjom katedrale, čini se, da se iz književnosti preselila u građevinu.

Kako bi bolje shvatili izgradnju stolova, potrebno je poznavati način, na koji su projektanti planirali položaj, smjer i dubinu srednjeg broda.

a) Dužina stolova (prema navedenim podacima u knjizi):

a) okrugli: $26,17 \left(P.26,2144 \text{ ili ciklus } 1873,125/72-26,015625? \right)$;

b) kvadratni: $32,805(72=455,625/4_113,90625, \text{ solarni ciklus});$

c) pravokutni: $34,56+3,5;$

$-(5,625 \times 365/584=35,15625;$

$-34,56 \times 584/365=55,296,1/2 \text{ lunarnog ciklusa!}$

Ukupna dužina stolova: $34922/360=97,00555, \text{ u knjizi piše } 97,04)$

$-34,992/360 = 972;$

Površina tri stola: $262,144 \times 3 = 786,432 \times 72 \text{ (} 56623,104/12/72=65,536 \text{):}$

$-655,36 \times 12=786 \ 432;$

Na kvadratu se mogu reflektirati brojevi iz kalendara i dimenzija Katedrale-u Venerinim godinama i stepenima precesije, stadijima...

Pokušajmo izračunati površinu tri stola sa Kafrinom piramidom: $864 \times 655,36=56623,104/72/3$ (dužina str.osnovice x kvadrat sto stadija u stepenima precesije);

Sa Velikom piramidom površina tri stola:

-duž.četiri str.: $921,6 \times 812,5$, broj stepenica na Piramidi $=7449,25 \times 72=539,46$ (x tri stola $=16 \ 184 \times 72/3$);

Ciklus $374,625 \text{ Ven.g./} 599,4 \text{ Zem.g.} // 4 \times 72=539,46$ -površ.stola!

Zbir površina tri stola u step.prec.ekvinocija: $786 \ 432 \times 72/3$, to je $78732:786 \ 432 \times 72!$

Manja je od umanjene P.Sunca za $:440-144=4,2666665,!""(12288/72/4);$

U kakvoj vezi je površina Sunca sa ovom jednadznom površine stola?

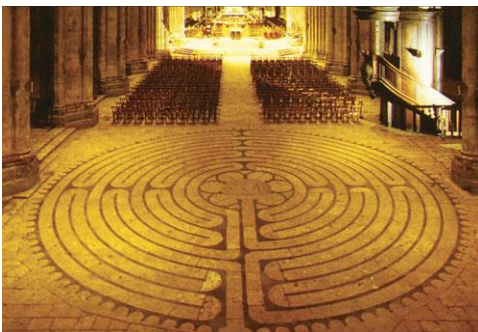
$(4 \ 374 \ 000/16,666666=262,44).$

Ovo je dokaz povezanosti egipatskih piramida i katedrala, primjenile su u gradnji isti ključ drevne znanosti!

Na kvadratnom stolu je glavna točka Katedrale, mjesto križanja vertikalne i horizontalne osi. On korespondira sa svodom, križištem i visinom, na njemu simultano treperi i priča ruža.

Kvadrat deset stadija: $1843,2/72 \times 1843,2/72=25,6 \times 25,6 \text{ (} 65,536 \text{) susreli smo se s njim na ravnicima Platonove Atlantide - zvao se kler.}$

1. Okrugli stol-labirint

Misterije se uvijek proglašavaju tamo, gdje znanost ne objasni neku pojavu ili građevinu i njeno značenje.

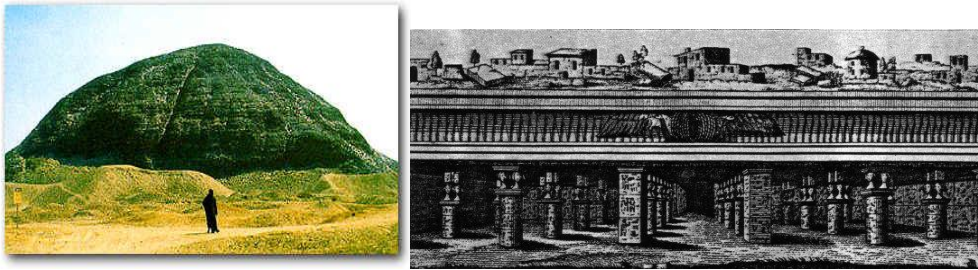
Okrugli stol ima dimenzije čuvenog labirinta na Kreti.

Je li labirint „Dedalova kuća“, a poruka put izbavljenja , uskrснуća i stvaranja? Ovdje nam ne bi pomogla, kao u kretskom mitu, pomoć Arijadne sa klupkom konca, u labirintu se ne može zalutati, izvorni ima samo jedan ulaz i jedan izlaz. Što predstavljaju njegovi krugovi, staze, vidjet ćemo, za vjernike je to put pokore, izbavljenja i Jeruzalem. Vjerojatno se radi o površini okruglog stola koji sa druga dva stola ima kozmičko značenje, kao dio zvjezdanog kalendara kojeg predstavlja Katedrala. On potječe iz duboke povijesti. Ovdje navodim neke-Majmun iz Nazce, piramidu Hawara iz Fayuma, Savijenu i Veliku piramidu u Egiptu, Labirint Ravne, Visoko kod Sarajeva, a prepoznaju se na brojnim lokalitetima po svijetu-počevši od ravnice Platonove Atlantide i drugdje. Izgleda, radi se o drevnoj šemi računanja kozmičkih podataka starih civilizacija kroz cijelu povijest.

a.) Oaza Fayum-Piramida Hawara

Labirint je najzagonetniji povijesni fenomen, još uvijek je predmet rasprave među znanstvenicima, ima raznih tumačenja njegovog značenja. On je predkršćanski znak. Herodot ga je definirao kao „mjesto zamršenih ulica u kojem se lako izgubiti“. Pisci navode, da je Dedal sagradio labirint u Knososu na Kreti po uzoru na pogrebni hram u piramidi Hawara u Egiptu u blizini Fayuma, u kojem je pokopan faraon Amenemhet III. „koji je vladao između XIX. i XVIII. st. prije Krista“ u vrijeme najvećeg procvata minojske civilizacije i intenzivnih trgovačkih odnosa sa Egiptom.

Slika piramide Hawara sa Podzemljem

Piramida Hawara i oaza bi iziskivale cjelovitu i zasebnu analizu po svom značenju, možda bi satelitski snimak i radiografija dali vjerniji prikaz onoga, što se nalazi pod Piramidom?

Za provjeru o postojanju šifre labirinta će biti dovoljni podaci o dimenzijama oaze, Piramide, jezera i vodenih kotača.

Postoje kazivanja i opisi Herodota, Strabona, Plinija Starijeg, grčkih i rimskih pisaca.

Herodot je posjetio Egipat u 5.st., Strabon, grčki i rimski pisci opisivali su veličinu i ljepotu labirinta pod Piramidom Hawara, u kojoj se, navodno, na dva nivoa nalazi 3000 prostorija. Vidio je oazu Fayum, grad, ogromnu građevinu, piramidu Hawara, iskopine, jezero, vodene kotače, labirint. Je li znao što znači, ne piše nigdje u njegovim tekstovima.

Oaza Faiyum se prostire na oko 127000 kvadratnih km. prostora, na 24 m. nadmorske visine... Jezero KARUN, (ranije ARSINOE FAIYUM), glavno je mjesto štovanja boga krokodila-SOBEKA, vrhovnog vladara slatkih voda, jezera i močvara, puno krokodila koji simboliziraju dobru žetvu i sreću.

Egipatsko ime starog grada je SEDJET, najstariji je grad u Egiptu, vjerojatno i u Africi, star je preko 4000 g., o čemu svjedoče hramovi i pogrebne piramide (koptski Medinet al Fayum). Tu je nalazište portreta iz Rimskog doba pod Piramidom Hawara.

Moguća je P. oaze: $1265,625 \times 4 \times 1620(820,125)$, poznati modul, objašnjen u prethodnom tekstu;

$-820125 \times 72 = 59049000/8$ (738,1125-Lakat Chartresa!);

Solarni ciklus nastaje: $(P. \text{Sunca } 4\,374\,000 / \text{udalj. do Mjeseca } 384) - 11390,625 \times 72 = 820125$;

-nadmorska visina: $24 \times 584 / 365 = 38,4$;

$-820125 \times 38,4 = 3149280/4$ (78732);

$$-78732/3=262,44 \times 72;$$

$$-262,44 \times 12;$$

Oaza Fayum može, prema dimenzijama, teoretski, imati 12 stolova, ako su u kombinaciji po tri, moguće su postojala četiri labirinta - u jezeru, vodenim kotačima, hramu, ostacima iskopina ili na dva nivoa - pod Piramidom, možda samo jedan sa velikim dimenzijama?

Na osnovu vanjskih dimenzija-dužine, širine i visine, procjenit ćemo, da li je ispod ili u blizini ovih građevina labirint, ne trebaju nam radiografija, laseri i 3-D.snimci. U tome mogu pomoći podaci sa obližnjeg jezera i vodeni kotači u blizini.

Analiza:

a) Piramida:duž.x šir.x vis.:105x105x58?

$$-58 \times 564/365=92,16;$$

$$-\text{Horusovo oko:}, 168,75/16=105,46875;$$

$$-105,46875 \times 72=759375(1/2 \text{ udaljenosti do Sunca});$$

$$-759375 \times 759375 \times 92,16;$$

U drugom izvoru se navodi duž.str.101,25:

$$-101,25 \times 101,25 \times 58=X;$$

$$-101,25 \times 584/365=16200;$$

$$-16200 \times 16200=262,44, \text{P.stola};$$

Na dva nivoa se nalazi 3000 prostorijskih?

(moguće:32805,000/3000=10935-1/4-P.Sunca)?

b) Obližnje jezero ima površinu: 230,4 kv.km.x230,4/4=184,32x184,32 ili 256x256, kao baza Velike piramide:25,6x25,6=655,36x4 (262,144):Tu su sfinga-stadij-stepen precesije!Umanjeno:230400/000!

c) Sedam otvorenih velikih kotača predstavljaju turističku atrakciju u BAHIR SINURISU,četiri su u centru grada, ostali dalje, a na širem području ih ima preko200.

$$\text{Kotači vire iz vode: } 4,2666\text{m.} \times 11,52=491,52 \times 38,4=18874368;$$

$$- 18874368/72=262,144, \text{P.stola.}$$

-168,75x168,75x92,16/72=262,44x3(78732).

Na širem području ih ima preko 200-moguće 202,5!

-491,52x202,5/1,35sjena=737,28x72/4 sfinga, kvadrat!

Varijanta b):49,152x225=11059,2x72/3!

Stolovi imaju šifru:78 732/3!Na bazi sjena Sunca 262,44x3!

Navodno su ispod tla kod ove piramide pronađeni ostaci kamenih blokova, za koje se vjeruje da su dio ogromne građevine, pretpostavka labirinta.

Analiza samo nekoliko podataka sa ovog lokaliteta potvrđuje, da je u blizini labirint.

Grčki pisac Plutarh navodi, da riječ labirint vuče porijeklo iz Male Azije, gdje je označavala „dvosjeklu sjekiru“(palača u Knososu označavala je kuću dvosjekle sjekire, što može značiti simboliku tada vladajuće koncepcije religije - mitologije, arhitekture i astronomije).

Znanstvenici odbacuju stav, da se iz dvosjekle sjekire može izvesti labirint.Oni navode, da je grčki naziv za dvosjeklu sjekiru pelekys, Minojci su upotrebljavali riječ wao, oba termina nemaju semantičke veze sa pojmom labrys, koji je najčešće u kombinaciji sa bikovom glavom. Znanstvenici Michael Ventris i John Chadwick dešifrirali su linearno B pismo, identificirali su na kretskim pločicama daburintho, riječ povezanu sa ktoničkim božanstvom u spiljama.Ona je kozmički predmet, s kojim se sječe mrak i oru brazde labirinta u mitološkom smislu.

b) Šta je Labrys-dvosjekla sjekira?

Labris sa bikovom glavom, simbolom kretske kulture i snage kraljevstva, sjekira po obliku sliči bikovim rogovima !

Potječe li od tog naziva pojam labirinta kao drevnog simbola, kojeg nalazimo u raznim varijantama i kombinacijama širom svijeta. Najpoznatiji je kretske, neki ga osporavaju, jer nije pronađen. Sve upućuje, da je labirint postojao, vjerojatno izvan dvorskog prostora u produžetku podzemlja i nešto široj okolini, zatrpan potresom i urušen, nezamislivo je, da se ispod palače prinose žrtve, njegovo mjesto je u brdima, šumi ili nekoj urušenoj spilji, mjestu ktoničkih božanstava, hramu, u nizu su labirint, kvadrat i pravokutnik kao cjelina, zavisi, gdje je ulaz, možda u Hramu? U spilji je, ipak, teže upisivati kvadraturu i krugove, njihov r. i svod, da su međusobno precizno sukladni. Uzor mu je bila egipatska piramida Hawara. Neki labirinti su ukrašavali podove i zidove poput mozaika. Sedmerostruki labirint je prikazan na kretskim novčićima, kovanicama. njegov opis sedam krugova odgovara koncepciji labirinta u Katedrali. Kada bi grčki arheolozi posjedovali preciznije podatke o nacrtu palače i arheološkom lokalitetu u Knososu, moglo bi se procijeniti i izračunati gdje je bio labirint.

Mnogo je raznih tumačenja njegovog značenja, za jedne je to „borba sa svojom nižom prirodom i putovanje prema središtu samoga sebe“(?), nekima svi stolovi služe za ezoteriju, za hodočasnike je put u Jeruzalem, kojega prelaze na koljenima.

Zapadne civilizacije baziraju svoje saznanje po mitu o Minotauru, Tezeju i Arijadni.

Labirinte nalazimo u Egiptu, Indiji, Irskoj, Skandinaviji, Rimu. Najstariji je kružnog oblika, sa jednim ulazom i jednim izlazom, sa sedam koncentričnih krugova kojima se dolazi do središta. To je klasični oblik, prema kojem su nastale sve ostale varijante-

kvadratni, meandrični i drugi. U novim formama se gradi puno ulaza i izlaza, pa se putnik može izgubiti, u klasičnim antičkim je samo jedan ulaz i izlaz.

Pojam Labrys dolazi od grčke riječi koja znači dvostruku sjekiru i inthos-mjesto. Smatra se temeljem kretske kulture. Arheološki ostaci labirinta nisu do danas pronađeni, nesumnjivo, da je postojao, ima iste dimenzije kao ovaj u Katedrali, njegova slika je na kretskom novčiću. Sjekiru nalazimo uklesanu u kamenu i keramici, freskama od bronce, srebra i zlata, različitih dimenzija, od nekoliko cm. do nekoliko m. Nalazimo ih u pećinama, gdje se slavio kult svetog bika. Često nalazimo zajedno dvostruku sjekiru kao „simbol unutrašnjeg oružja čovjeka“ i glavu bika sa rogovima, okrenutim jedan nasuprot drugome.“ Labrys je mač, simbol snage i volje kojom čovjek ovladava svojom nižom prirodom u svom psihološkom labirintu, put čovjeka u središte labirinta i sebe samoga.“

Tako su tumačili znanstvenici - psihoanalitičari put kroz labirint (Jung i drugi).

Što mitologija kaže za dvostruku sjekiru? Iako ona nije dokaz za znanstvene zaključke, ipak, možda nađemo i prepoznamo u njoj neku simboliku?

Brončani kip Aresa-Dioniza, Muzej u blizini Pariza

Citat:„Na početku vremena bijaše prastari bog ARES-DIONIZ, kada ništa nije bilo još stvoreno, na zemlji svuda bijaše tama.Sišao je sa visina da oblikuje svijet, sa neba mu je poslano oružje-labrys sa dvije oštrice, sa kojima je započeo hodati i rezati tamu ispred sebe .Stvarao je brazde kojima je išao i postupno kročio put –nazvao ga labirint. Na kraju puta ustanovio je, da nema sjekire, pretvorila se u plamteću baklju koja je svjetlila u njegovim rukama u središtu labirinta“. Nije li to prastari Bog Neba?

Na kovanicama Krete je sedmerostruki labirint, poznat je mit o Tezeju, Minotauru i Arijadni. Zanimljiv je labirint u Egiptu kojeg su posjetili Herodot i Strabon, labirinti u Miken, Španiji, Malti, kameni baltički labirinti, Hooliwoodski kameni sa sedam krugova, labirinti katedrala. Ima ih na obalama rijeke u Indiji, poznati su rimski mozaici i Puli kvadratnog i meandričnog oblika, labirint u selu Ravno kod Sarajeva.(Izvor podataka:Nova akropola, autor članka:Amalija Kranjec-Markešić).

Majmun u Nazci je smotao rep u obliku labirinta, Savijena piramida u Egiptu ima šifru labirinta, Velika piramida, Katedralu u Chartresu krase očuvani labirint, čije značenje treba tek odgonetnuti.

Poput Aresa-Dioniza koji je dvosjeklom sjekirom sjekao tamu, da dođe do svjetla u središtu labirinta, tako i mi danas moramo sjeći vjekovnu tamu koja prekriva stare civilizacije i drevnu znanost.Prepoznat ćemo ga u Egiptu i Platonovoj Atlantidi.Sjeme drevne pramjere posijano je i niklo po cijelom svijetu. Astronomija, Sfinga i Horus će nam biti pouzdani vodiči i znanstveni tumači,Svi ti spomenici, piramide i hramovi su bili zvjezdani opservatoriji, na njima je zapis lunarno-solarnog kalendara, računali su vrijeme i brojne druge kozmičke podatke. To je šifriran zapis, jezik predaka, pisan drevnom metodologijom. To znanje se prenosilo usmenom predajom, bilo je tajna od najvišeg ranga, čije odavanje se kažnjavalo smrću.Kada su umrli graditelji, kasnije generacije više nisu znali čitati zapise. Židovi su egipatsku znanost prenijeli u Jeruzalem, a templari u Francusku cistercitima.

Labirint u Katedrali u Chartresu je očuvan, vidjet ćemo njegovo značenje, odgonetnuti šifru, a prema tekstu knjige Svijet u kamenu, autora Philipa Balla.U borbi protiv inkvizicije vješto je sakriven u podu crkve poganski simbol.

Ima raznih oblika labirinata i kombinacija brojeva, ali svi imaju isto kozmičko značenje, sve, što se odnosilo na nebo, bilo je sveto. Metodologija drevne znanosti će nam pomoći

odgonetnuti i razotkriti podatke labirinta, tada će svi brojevi propjevati, nestati vjekovna tama i zasvijetliti plamen u njegovom središtu.

Citat: Philip Ball, autor knjige Svijet u kamenu se pita, "Možda je labirint na podu glavnog broda u Chartresu najzagonetniji i najprivlačniji njegov dio? Navodi podatke, da je krivudavi put od bijelog kamena širok 12m. u promjeru i sastavljen od 11 koncentričnih prstena, što prate putanju dugu 26m. Do sada je doživio razna tumačenja, za neke je to alegorija hodočasničkog puta do Svete zemlje ili čovjekov put kroz život. Jesu li pobožni nekoć puzali duž krivudavog puta na koljenima, kao što ga danas hodočasnici prolaze u zamišljenoj tišini? I u drugim katedralama i crkvama, kanonici se nisu brinuli za te simbole prošlih vremena, nisu ni znali njihovo značenje, kao što to ne znaju ni današnji znanstvenici. Neke su trgali, da se djeca ne igraju na njima i galame.

Oni nose duhovnu poruku i potpis majstora graditelja, u nekim ćelijama osmerokuta su prikazani majstori. Gledali su sebe kao sljedbenike Dedala, izumitelja iz grčke legende, stvoritelja čudesnog labirinta. Na jednom od ulaznih stupova katedrale stoji prigodan tekst koji se odnosi na Dedala, i Arijadnu. Navod, da, tko uđe, ne može pronaći izlaz, ne stoji, postoji samo jedan ulaz i jedan izlaz, pa se ne može izgubiti. Smatra se, da je to nekršćanski simbol na Božijoj kući? Simboli labirinta su prastara mjera naprednih civilizacija, koje su prethodile egipatskoj, koje su ovladale visokom tehnologijom i imale najznanstvenije kalendare u povijesti, nema nikakve veze sa današnjim religijama, koje se kite s njime, iako mu ne znaju značenje. Bakrena ploča prikazivala je Tezeja, Arijadnu i Minotaura. Ploča je skinuta 1792. i rastaljena za izradu Napoleonovih pušaka. Zanimljiv je pogled iz središta se diže pod kutem od 45 stepeni, pa izgleda, kao da se nalazi iznad samog središta labirinta, što, vjerojatno, nije slučajnost, već dio geometrijskog plana" (45x72x1,35).

Uvijek su u kombinaciji bogovi Neba i Zemlje u mitologijama o stvaranju svijeta.

c.) Zvezdani karakter labirinta:

Metodološki pristup: Venera i stepeni precesije mjere visine, a Zem. god. dužine, tu su i mjere: sfinga, stadij, kler...

Labirint dolazi iz duboke vjekovne tame, iz daleke prošlosti, osmislili su ga drevni mudraci, svećenici, astronomi i prvi znanstvenici, možda se pojavio prvi puta na samoj ravnici Atlantide, kada je računao kao kler složeni zvjezdani, lunarno-solarni kalendar, mjeri brojne kozmičke podatke Neba i Zemlje. On nije kršćanski simbol, iako krase katedrale i crkve, pripada drevnoj znanosti i naprednim civilizacijama, koje su prethodile egipatskoj i drugima. Možda su mudraci vješto sakrili jedan poganski znak u katedrale, da ga spase od novovjekih rušitelja, uklopili ga u kršćanstvo.

Ovu povijesnu enigmu nitko nije do sada dešifrirao, ipak, kako izgleda, nije potrebna dvosjekla sjekira, niti bikova glava sa rogovima, samo luč znanosti može rastjerati vjekovnu tamu neznanja i čudnih tumačenja ovog zagonetnog rebusa.

U središtu labirinta je Sunce !

Ares-Dioniz sječe tamu i baca svijetlo sa vitraja i ruža na pod Katedrale.

Analiza podataka:

-Dužina puta: $26,2144 \text{ m} \times 72$, stepen precesije = 188,4368;

- $18874,368 / 4 / 72 = 655,36$;

Drevni stadij je mjera za dužinu i vrijeme (Stadij u Ven.g./Zem.g./2-Sfinga, lunarni aspekt: $184,32 \times 584 / 365 = 2949,12$, dvije sfinge od 147,456)!

- $184,32 / 72 = 25,6$ stepena precesije;

-Stadij/stepen precesije: $25,6 \times 25,6 = 655,36$;

Stepeni precesije: $655,36 \times 4 = 26,2144$;

-11 koncentričnih prstena u sedmerokutu?

Dvije varijante:

a) $11,52 \times 7,03125 = 8100$;

-b) Ošt.Hor.oko: $11,25 \times 72 = 8100$;

- $8100 \times 2 \times 270 = 4374000$ površina Sunca;

- $810 \times 4 \times 324 \times \text{sjena Sunca} 1,35 = 4374000$ (ili: $810 \times 2 \times 270$);

-Cjelovito Hor.oko: $11,52 \times 72 = 829,44 / 2 / 1,6 = 25920$, dvije prec.ekvin.(51840);

-Razlika cjel. i ošt Hor.oka: $11,52 - 11,25 = 27$;

- $720 \times 000 - 7,03125 = 168,75$

Hor.oko $\times 584/365=27$;
 -8100×12 , širina labirinta $=9720$;
 $-9720 \times 365/584=6075$;
 -9720×45 , zapadna rozeta $= 4\,374\,000$;
 $-607,5/4 \times 72=151872$, udaljenost do Sunca;
 Sa step.prec.: $607,5 \times 72=4\,374\,000$, površina Sunca;

Je li to svjetlo, koje se Aresu-Dionizu ukazalo u središtu labirinta?

Sfinga je lunarni aspekt kalendara: $384 \times 384=147,456$;
 $-147,456 \times 128$ (Horus, solarni aspekt) $=18874,368$;
 $-12 \times 3,14/360=104,66666 \times 72$;
 $-104,0625 \times 360=3746,25$;
 $-3746,25 \times 584/365=5994$;
 $-83,25 \times 72/8$;
 $-(\text{dužina} \times \text{širina}): 26,2144 \times 12=314,5728$ (Sfinga/72 $=204,8 \times 128$);

Sfinga: $147,456/2=73,728 \times 130=9584,64$, vrijeme potonuća Atlantide!

Sjene Sunca su mjerile vrijeme po šemi $1,35/1\text{m. dužine}$ ($12960\text{m. duž.}=8100\text{m. vis.}$).

Stare civilizacije su znale za preceiju ekvinocija, s njom su računale i zapisale je na svojim građevinama i spomenicima, Hiparh je samo „ponovno otkrio“.

Šemu nalazimo na Savijenoj piramidi u Egiptu, Velikoj piramidi, na Majmunu iz Nazce i brojnim drugim lokalitetima po svijetu! Ona je, dakle, univerzalni ključ, primjenjen na objektima koji se međusobno razlikuju po vremenu nastanka, mjestu i obliku, pripadaju različitim pretpovijesnim civilizacijama.

Slike majmuna iz Nazce i Savijene piramide:

a) Majmun: $6144 \times 92,16/72 = x$;

b) Savijena piramida: $147,456 \times 128 / 72 = x$;

2). Labirint Ravne, Visoko kod Sarajeva

U sastavu Bosanske doline piramida kao njezin dio je Labirint Ravne, udaljen 2,5km. od piramide Sunca. To je veliko gradilište, na kojem se izvode radovi, puno je tu hodnika, tunela i vode. O čemu se radi, ima li elemenata klasičnog labirinta?

Podaci:

-dubina 25m, dužina 2,5km.:

-visina Piramide Sunca :225m.;

$-2,5 \times 1620 = 4050$

$-25,3125 \times 584 / 365 = 40,5$;

$-40,5 \times 1620 \times 3 = 196830 / 72 (273375)$;

$-273375 / 3 \times 48 = 4374000$;

- $91125 \times 48 \times 6 = 26,244000$ (ili samo P.Sunca 4374000×6);
 -25, $3125 \times 4050 = 10251562 \times 72$ (738,11235), dobili smo Lakat Chartresa, (ovdje bi se, pretpostavljam, mogao zvati Lakat Ravne?);
 - $225 \times 225 / 4 = 126,5625$ ($\times 72 = 911250$);
 - $126,5625 \times 12 = 151875$, udaljenost do Sunca;
 -Baza: $360 \times 360 / 4 = 3240 \times 1,35$, zraka Sunca (Površina Sunca: 4374000);
 Visina Piramide Sunca: $225 \times 72 = 16200$;
 Kvadrat visine: $225 \times 225 \times 72 / 1,6 / 2$ solarna ciklusa;
 Njezin kvadrat u bazi: $16200 \times 16200 = 26,244000$ (baza Piramide Sunca kao kvadratni stol, labirint kao P.stola u Chartresu!);

Našli smo podatak klasičnog labirinta, ako ima sličnih podataka na druga dva mjesta u produžetku, neposrednoj blizini i drugim piramidama, šema bi trebala izgledati: $26,2440 \times 3 = 78732 \times 72 / 3$ stola!

Pravokutni stol: $26,244 / 6 = 4374$ (P.Sunca/000), kvadratni stol $26,244 / 4 = 65611 / 72 \times 48$, okrugli stol $26,244 / 360 = 0,0729 / 1,6$ ($0.0045562 - 11390.625 \times 4$ solarna ciklusa):

Gdje su ostali geometrijski likovi i koji je njihov redoslijed treba provjeriti na licu mjesta (labirint Ravne, kvadrat kao križište-baza Piramide Sunce, pravokutnik u produžetku)? Moraju biti povezani, slijede jedan drugoga.

Stol je geometrijski lik, slični putanji planeta, ovdje ima atronomsko, zvjezdano značenje. Može biti u liku kvadrata i pravokutnika. Sve je to bila sveta geometrija od antike i Platona, Vitruvija i kasnije.

U Chartresu iznosi $786432 \times 72 / 3$ stola;

Razlika: $0,440 - 0,144 = 296$?; Veći ima za bazu zrake Sunca, manji sfingu i Horusa!

Provjera je potvrdila kozmičke karakteristike i elemente klasičnog labirinta, površine tri stola kao likova svete geometrije, antičku znanost i lakat kao mjeru kalendara. Otkrili smo i dokazali i na ovom lokalitetu pretpovijesnu šifru.

Istraživanje se nastavlja!

3): Kvadratni stol

Rekonstrukcija kvadratnog stola na glavnoj osi pravokutnog stola se određuje prema širini brodova glavne lađe. Površine pravokutnog i kvadratnog stola su jednake, iznose 539,4666 metra. Autor ih uspoređuje sa stranicama Keopsove piramide, radi se o približnim brojevima zbog uništenog popločenja piramide (230,364;232,805, Flinders Petrie i drugi). Bitna je dužina od 921.6 x sfinga u stepenima precesije-204,8! Površina baze Piramide je veća sto puta od one stolova u Chartresu. U Salomonovom hramu je kvadratni stol na mjestu „Svetinje nad svetinjama“.

Ima odstupanja od strana svijeta po stranicama, ali su koncepcijske naravi, služe računanju raznih podataka n.pr. kretanja sjena Sunca na popločenoj platformi. Ako znademo koncepciju, prisutna oštećenja neće dovesti u pitanje dužine, koje možemo izračunati i rekonstruirati. Bitna je metodologija i uvid koje su dimenzije stavili u omjer, iz kojih proizlazi zaključak. Platforma je u korelaciji sa vrhom Piramide, a baza sa vrhom na visini od 144m ($144 \times 4 \times 72 / 1,6$, mjeri precesiju ekvinocija).

-Dužina stranice Velike piramide u prosjeku je :230,4, to je 6,4 sfinge kao lunarnog aspekta ($147,456 / 6,4$) ili $1/8$ stadija $184,32/8$;

a) kvadrat Piramide: $230,4 \times 230,4 = 53084,16 / 4 / 72 = 184,32$;

b) Sfinga: $147,456 \times 360 = 53084,16 / 72 = 737,28$;

U visini: $184,32 / 72 = 25,6 \times 25,6 = 655,36 \times 4$ ($262,144 \times 72 = 188,74368$, podatak identičan površini okruglog stola, odnosno labirinta);

Kvadrat Velike Piramide: $53084,16 / 00$ ne odgovara kvadratu stola, baziran je na sfingi i stadiju, ali je računao dužina x sfinga u stepenima precesije ($921,6 \times 204,8$), pa je dobio kvadrat stola - 539,46666; Uništeno popločenje oko Piramide nije razlog.

Katedrala je primjenila ciklus od 1873, 125m.-g.

$-374,625 \times 2 = 749,250$;

$-749,250 \times 72 = 539,46$;

$-539,46 / 4 = 134,865 / 72 (1873,125)$;

Površina kvadratnog stola iznosi: 539,46m.

$-539,46 \times 3 = 16184$;

Visina Katedrale: $37,4625 / 1,6 = 59,94$;

Visina Velike Piramide oko 151,875;

Kut nagiba: $83,25/16=52,03125 \times 72 (3746,25 \times 584/365=5994 \text{ u bazi})$;

Kut nagiba Piramide: $52,03125$, je kao kod sedmerokrake zvijezde, koja simbolizira čovjeka.

Je li to broj Zemlje oživljene božanskim strujama i simbol Crne Djevice?

Zvonici zapadne fasade uklopili su se u položaj zvijezde, iako su davno prije sagrađeni.

Majstori su ih sa ostacima stare crkve, vjerojatno uskladili kao mjeru položaja prema sjeveroistoku ili „odstupanjem“ koje ima svoje značenje.

4). Pravokutni stol

Ima istu površinu i podatke kao prethodna dva stola: $26,2144 \times 72/6$;

$-147,456 \times 128=18874,368/6=3145,728$;

$-786 \ 432 \times 72 \ (147,456 \times 384/72)$, lunarni aspekt, sfinga x udaljenost do Mjeseca;

-Stol Posljednje večere, mistični stol hrišćanski, on je nosač oltara, oko njega su zborovi, kor u Chartresu je pravokutan.

$-26,2144/12(303,75 \times 72 \times 12)$;

$-655,36 \times 72 \times 4/72=262,144$;

$-16 \ 184/3=539,46666$;

$-1+16,18=2,618 \times 12/10=3,1416(1,618 \times 1,618)$;

Glavni brod: duž. $110,592$, šir. $59,94$;

$-184,32 \times 6$;

$-11059,2 \times 5529,6/6$ lunarni ciklus $\times 1/2$ lun. ciklusa;

Stolova raznih oblika je bilo u egipatskim hramovima, galsko-rimskim pomenicima, templarskim crkvama-rotondama

5). Zagonetka, Tri su stola nosila Gral... njihov broj je 21...“?

Prijatelji Atlantisa-Društva za istraživanje tradicijskih znanosti priredili su 1964.god. “Ivanjski krijes“ u blizini Pariza. Sljedbenici su bili obučeni u svečanu šarenu odjeću i nosili štapove okićene vrpčama, ispleli su ruke u ritualnom zanosu oko vatre

prije pjesme i plesa (poput keltskih druida). Jedan od prisutnih je govorio o Raoulu Vergezu, sljedbeniku stolara i autoru dviju knjiga. On je obnavljao većinu, u ratu, oštećenih crkvi u Normandiji i Bretanji. U govoru je navedena tradicijska zagonetka:

„Tri su stola nosila Gral: jedan okrugli, jedan kvadratni i jedan pravokutni. Sva tri stola imaju jednaku površinu i njihov je Broj 21...?”

Pravokutni stol je stol Posljednje večere. To je mistični stol, kršćanski. On je određen da nosi oltar, a i korovi su u kršćanskim crkvama bili u pravilu pravokutni...

Bilo je i drugih pravokutnih stolova, kao što su to oni u egipatskim i grčkim hramovima, bilo je kvadratnih stolova, u galsko rimskim sakralnim spomenicima ili u Svetoj Sofiji u Carigradu. Kvadratni stol bio je mjesto „Svetinje nad Svetinjama“ u Salomonovom hramu. Okruglih stolova bilo je u templarskim crkvama – rotondama. Kor u Chartresu je pravokutan“

Treba razrješiti misterij izgradnje Katedrale u Chartresu i zagonetku broja 21...?

Zagonetka je nastala davno prije kršćanstva, pa njeno izvorno značenje nisu događaji iz Jeruzalema.

Neki izvode značenje iz omjera dužine i širine pravokutnog stola 1:2, saznanja, da se ova proporcija primjenjivala u starim hramovima ili izvode iz dijagonale Zlatni broj.

Geometrija je bila važna u drevnoj znanosti, kružnice, kvadrati i pravokutnici su u temeljima starih građevina, koje su nastale davno prije kršćanstva, pa i broj 21 je vjerojatno stariji. On je prisutan u novijim zdanjima, graditelji su ugradili antičku znanost. To je povezano sa kozmičkom geometrijom, astronomijom i kalendarima. Solarne dinastije su znale podatke o Suncu bez teleskopa.

Može li pomoći Horus?

$$-270 \times 365 / 584 = 168,75;$$

$$-168,75 / 8 = 21,09375;$$

$$-21,09375 \times 3 = 63,2125;$$

$$-63,2125 \times 72 = 4556,25, \text{četiri solarna ciklusa } 11390,625;$$

$$-4556,25 / 3 = 151875, \text{udaljenost do Sunca};$$

Svaki od stolova nosi podatak o udaljenosti do Sunca ($151875 \times 3 = 455625 / 4 = 11390,625$, zajedno četiri solarna ciklusa).

Ako se broj 21 odnosi na sva tri stola: $21,09375/3=7,03125 \times 72=151\,875$, udaljenost do Sunca.

Površina tri stola:

$-539,46666 \times 3=16\,184 \times 72\,(388\,416)$;

$-184,32 \times 21,09375/72= \text{oko } 539,26... \times 72?$

$(374,625 \times 2 \times 72=539,46...)$;

$-1620 \times 270=4374,000?$

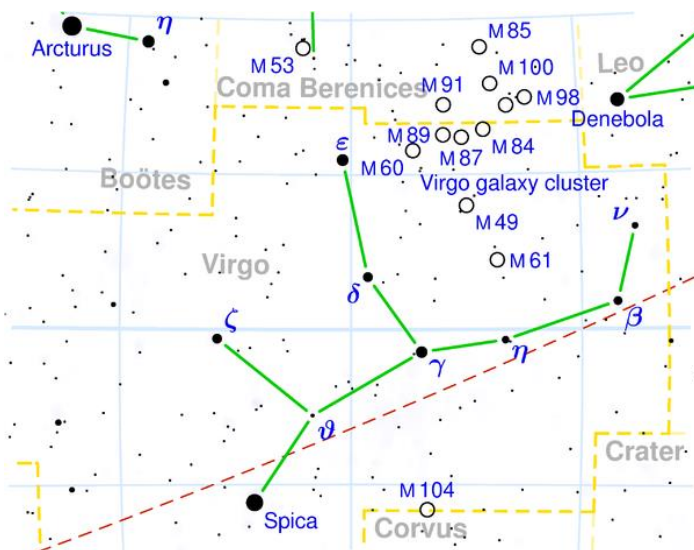
To su Ven.g. i stepeni precesije (Odnos stadija-Horusa-step.precesije-površine stola);

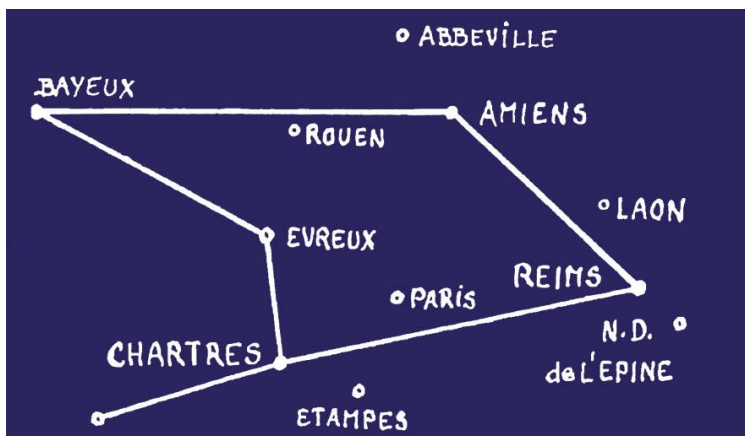
Horusovo porijeklo: $720\,000-1000 \text{ step.prec.}-703125=168,75!$

$-21.09375, \text{Ven. g. ili step.prec.}=33,75 \text{ Zem.g.}$

Je li Gral Sunce, udaljenost i njegova površina, solarni ciklus i precesija ekvinocija?

V.Zviježđe Djevice:

Položaj katedrala na Zemlji je slika Zvijezda Djevice na Nebu!

Astronomija: Zvijezde Djevica-Virgo, Vir, jedna od najvećih konstelacija na nebu, pozicionirana između Lava i Vage. Pojavljuje se u proljeće i ljeto, najbolje je promatrati u svibnju oko 21h. Broj vidljivih zvijezda u njoj je tri, u njoj je najbliži kvazar, otkrio ga Ptolomej. Njezinu zvijezdu Spika zovu najsajnijom zvijezdom žetvenog doba, po tome je zovu Klas. Poznata je po meteorskim pljuskovima (Eta Virginidi i Teta Virginidi). U zvijezdu je sjeverni galaktički pol. Udaljena 260 s.g. Sunce prolazi u septembru i oktobru...

Mitologija: Povezuju je po legendi sa božicom pravde. U pretpovijesti je dominirala Velika Majka, simbol plodnosti, potom se spominje božica neba Nut, pa Izida koja doji dijete, a to je Sunce, jer se rađa poslije nje. Ima i drugih imena, Ištar, Demetra. Kršćanstvo je preuzelo ovaj mit, u Chartresu nalazimo „Našu Gospu od ispod zemlje“, vjerojatno keltskog porijekla. Njezin kult se proširio, crkve i katedrale su posvećene njoj. Nadmašila je čak i kult Isusa Krista.

Konstelaciji zvijezda sazvijezda Djevica na Nebu odgovara geografskom rasporedu crkvi posvećenih Našoj Gospi!

Katedrala u Chartresu je zvijezda Gama!

Krunidbena Katedrala u Reimsu prema rasporedu i karti Neba zauzima poziciju zvijezde Spika, postaje od 496. g. mjesto krunidbenih svečanosti francuskih kraljeva, u njoj je okrunjen i proglašen svecem francuski kralj Luj IX., živio od 1226.-1270.g. (Sveti

Ljudevit-Luj, IX.- Kralj, zaštitnik trećega franjevačkog reda). Sudjelovao je u križarskom pohodu, a u Francusku se vratio, kada mu je umrla majka. Uspostavio je savez između političke moći i crkve u korist francuske monarhije, poznat je po kršćanskom odgoju djece.

U njih je ugrađen muzički aspekt, jer je kamen tako obrađen, da i na najmanji dodir proizvodi zvuk-ton. To je usklađeno sa građevinom, ima oktavu, svaka ima poseban ton. Chartres La. Ako su tako naštimane, da sviraju cijelu glazbenu ljestvicu, bilo bi zanimljivo da je odsviraju u čast Djevice, kada je na nebu domaćin i nosač Sunca, za drevne graditelje muzika je bila harmonija i znanost. Oni su sagradili drevni atanor sa muzičkom molskom ljestvicom, čiji tonovi su bili skladni u omjerima i po pojedinim djelovima visine građevine. U taj ritam se vjerojatno uklapa treperenje ruža.

Dok zvijezde zvijezda Djevice lagano plove nebeskim svodom, Ares-Dioniz nastavlja neumorno sjeći tamu sa zapadnog portala i ruže, osvjetljavajući simultano u duginim bojama zlatni kamen na podu i kvadratni stol..., novorođenog solarnog Horsa u naručju drži Chartreska Bogorodica, „Naša Gospa od ispod Kamena“...

Katedrala je kriptogram znanosti od keltskih druida i njihovog duhovnog naslijeđa, dolmena i menhira, Egipta, antičke znanosti - Platona, Aristotela i Vitruvija, Bernarda, svijetlo Jeruzalema i „Biblija u kamenu“...

Ona je spoj razuma i vjere, koji više nikad poslije nije postignut. Vjera je bila pokretač divovske snage, pa su uložili imovinu i novac i upregli sebe poput volova, vozili građu i materijal.

U Europi i Americi izgrađene su brojne katedrale, graditelji kao da su se takmičili čije će biti veće, od 100x100, do 144 i 161m. visine. Bile su to financijski „rupe bez dna“. Nicala su u gradovima, unatoč malom broju vjernika, u kojima je cvala trgovina i pritjecao novac sa biskupovih posjeda u okolini. Gradnju su pomagali kraljevi, novac je dolazio od milodara, otkupa oprosta od grujeha, čak i pljenidbe zbog hereze. Nekima je za uzvrat posvećena skulptura, vitraj ili kapela, u katedrale su ugrađeni brojni ljudski životi.

Takvoj luksuznoj gradnji suprotstavljali su se i u crkvi, građani, iako pobožni, pitali su, je li bilo potrebno graditi tako skupe vjerske građevine i ne odudara li to od Isusovog nauka, koji je propagirao skromnost i sastajao se sa učenicima po privatnim kućama. Oni,

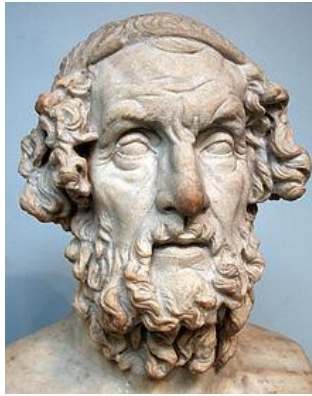
koji su se izdigli iznad vjernika, predstavnici Boga na Zemlji-biskupi su želili za sebe velebnu građevinu sa feudalnim imanjima u okolici, iz kojih se sljevao novac.Katedrala je izražavala katoličku teologiju, umjetnost srednjeg vijeka, ali i bila izraz luksuza i rastrošnosti, kao konzumerizam i potrošačka groznica danas u vrijeme Božićnih blagdana.Mnogi su smatrali, da vjerskom objektu ne bi to trebao biti prioritet, već nahraniti gladne i siromašne, pomagati bolnice, ubožnice i škole... Sjaj i luksuz, zlato i dragulji na jednoj, bijeda i glad na drugoj strani.Pitaju pisci, da li je to spomenik Bogu ili Čovjeku?

VI. Zaključak

Katedrala u Chartresu kao velebni gotički srednjovjekovni spomenik, kriptogram i enciklopedija znanosti je dala veliki doprinos znanosti i povijesti umjetnosti, građevinarstvu, filozofiji, geometriji i matematici, pomirila je Platona i Aristotela, razum i vjeru, teologiju i znanost, ugradila učenje Kelta i Druida, dolmena iz Bretanje, dosegla sjaj Egipta, Jeruzalema, antičke Grčke i Rima, Aja Sofije, premostila, spojila i objasnila dvije velike epohe-antiku i gotiku srednjeg vijeka. Katedrala je poput „Ikarovog leta“ dala novi smisao položaju čovjeka u svijetu i Svemiru, koji je prema Pitagori, sazdan od brojeva. Čovjek više ne ulazi u crkvu poput ovce, već uzdignute glave stremlje prema Nebu i visinama, obasjan svjetlosti, svijestan sebe i svog položaja, razumije Boga, ne suprotstavlja mu se, ne drhti od straha zbog spasenja.Sagrađena je u samo 26 g. namjenjena puku, djeluje poput „Uspavane ljepotice“.Ovo je sakralni objekat,“Biblija u kamenu“ - vitraji, skulpture i slike na visinama nikad neće ugledati ljudsko oko, ni jedan smrtnik sa zemlje neće ih vidjeti, one su namjenjene „onome koji gleda odozgo“. (Usporedimo ih sa osam konkavnih stranica Velike piramide, koje su otkrivene i primjećene tek letom iz aviona!).

Europa je skinula sa sebe kompleks inferiornosti spram sjaja Grčke i Rima, a Francuska je bila mjesto, gdje su se susrele civilizacije, kulture,vodila bitka znanstvenika u Chartreskoj školi, rasprave i dijalozi između suprotstavljenih stavova i argumenata, mislilaca koji vremenski ne pripadaju kršćanstvu, čija djela su većinom izgubljena i suvremenika toga doba, koji su proučili i razumjeli zavidno znanje pogana, pred

inkvizicijom sakrivali znamenje. „Na ramenima divova“ kao patuljci su razumjeli poruku dolmena i Djevice iz vrela i kripe, ugradili povijesni ključ i tajne šifre, čija zvjezdana glazba odzvanja njenim prostorom i u Svemiru, Zviježđu Djevica, a sveti Dioniz sa zrakama Sunca u blještavilu boja na kamenom podu Katedrale odbrojava vječiti kalendar.

Homer-Britanski Muzej

Zvjezda Klas (Spica) - drevni opis

„Zora u šafran plaštu od voda okeanskih pođe,
besmrtnim bozima dan da donese i ljudima smrtnim...“

„Onda veliku silnu okeansku načini vodu,
s kraja uz obod štita, što čvrsto bijaše složen,
nalik na zvijezdu žetvenog doba,
što blista prekrasnim sjajem, kad se okupa u Oceanu“
(Ahilejev štit).

„Najprije načini zemlju, nebesa načini, more
i sunce neumorno i mjesec načini puni
zatim zvijezde sve po nebesima prosute cijelim.
Snažnoga Oriona, Plejade i k tome Hijade,

Medvjeda, kog još zovu i kola, koji se vrti
Na mjestu sved, Oriona neprestano motri,
Od svih se zvijezda on u Okeanu ne kupa nikad“

Izvor: Homer, Ilijada, 18. pjevanje, str.384-389;

VII. Izvori:

- 1.Philip Ball: Svijet u kamenu - Katedrala u Chartresu i nadmoć srednjovjekovnog uma, Algoritam, Zagreb 2010.g.;
2. Louis Charpentier, Tajne Katedrale u Chartresu, Zagreb, 2010.
3. Enciklopedija likovnih umjetnosti, Matica Hrvatska, Zagreb 1975.
- 4.Opća povijest umjetnosti, Gina Pishel, Zagreb, Mladost 1975.
- 5.H.W.Janson, Art History,Thamos - London, 1997.
6. Several Anthovs History of Western Art, Macgrawt Hill, New York, 2001.
- 7.George Pennington, Stolovi Chartresa (Gnostički uvidi Zapada), Zagreb, Biblioteka Svjetlost, TELEDISK, 2003.
8. Vodič kroz Svemir (Betlehemska zvijezda), Nancy Hathaway, Izdavač „SysiPrint“, Zagreb, 2000.

